

8 Mart'a Giderken

Dünyada yükselen faşizm dalgası içinde iç cephesini tahkim eden rejim, “aile içindeki birlik ve beraberliğin korunması” çağrısıyla kadınları ve çocukları erkeğin koruması ve kollaması altında mülkiyet ilişkisi içinde baskı altına alan aile yapısını daha da güçlendirmek için bu yılı “Aile Yılı” ilan etti. Yükselen kadın ve LGBTİ+ mücadelesini tehdit görüp her fırsatta bastırmaya çalışan erkek devlet, “mevcut riskler karşısında ailenin topyekûn desteklenmesi” için evliliğin ve doğurganlığın artması yönünde teşviklerde bulunuyor. Kadını ailenin dört duvarı içinde sınırlamak isteyen sosyal politikalar, kadın mücadelesinin kazanımlara saldırarak kadın bedeni üzerindeki denetimi artırıyor.

Savaş çığırtkanlığı ve yükselen militarizm her anlamda erilliği yüceltiyor, erkek egemenliğini perçinliyor. Vatani dişil olarak gören patriyarkal mantık, askerliği “vatan savunması” için bir “namus” görevi olarak zorunlu kılıyor. İdeolojik olarak kadın bedenine hâkim olma mantığı içeren savaş, fiilen de en çok kadınlara, LGBTİ+'lara ve “tam erkek” olarak görmediği savaş karşıtı vicdani retçilere saldırıyor. Devlet, kadınlara erkek çocuk doğurma ve yetiştirme görevi veriyor, “asker annesi”, “şehit annesi” ya da eşi rolü biçiyor.

“Asker millet” anlayışıyla bebekten savaş makinesi yaratan faşist devletin ordusuna asker olacak çocuklar doğurup yetiştirmeyi reddediyoruz!

Kapitalizmin çoklu krizlerden geçtiği bu dönemde, toplumun sosyal yeniden üretimi için kadınların omuzlarına daha fazla yük bindiriliyor. Derinleşen ekonomik koşullarda artan yoksulluk içinde kadınların, “yoktan var ederek” diğer aile üyelerini besleyip büyütmesi bekleniyor. Kadınlar, kendileri

daha da yoksullaşarak; yeme, içme ve sağlık harcaması gibi temel ihtiyaçlarından kısararak sistemin yeni işçileri olarak çocuklar yetiştiriyor, ertesi gün işe gidebilmesi için ise eşlerinin duygusal ve cinsel ihtiyaçlarına karşılık vermesi bekleniyor. Kadınlardan, depresyon koşullarında bile kendi acısını unutup ailesinin ihtiyaçları için artık olmayan ev koşullarını yaratması ve bakım sağlaması bekleniyor. Eş, çocuk ve evdeki yaşlıların her türlü bakımına koşan, “fedakâr eş”, “kutsal anne” olarak yalnızca aile sınırları içinde görev biçilen kadının ücretsiz ve görünmeyen emeğiyle toplumun sosyal yeniden üretimi ve kapitalist-emperyalist sistemin çarklarının daha iyi dönmesi sağlanıyor. Ücretli emek gücü olarak çalıştığı zaman da “kadın işi” olarak görülen bakım işlerinde de toplumun yeniden üretimi için emek vermeye devam eden kadınlar, eşit işe eşit ücret alamayarak piyasa koşullarında da sömürölmeye devam ediyor.

Ucuz iş gücü olarak yeni nesiller yetiştirmeyi, emeğimizin her alanda sömürölmesini ve krizin faturasını görünmeyen bakım emeğimizle daha da üstlenmeyi kabul etmiyoruz!

Kadına yönelik fiziksel, psikolojik, cinsel her türlü şiddete karşı mücadele eden ve her gün kadın cinayetleriyle bir kişi daha eksilmeyi kabul etmeyen, özgürlük mücadelesini yükselten kadınlara “sürtük” diyerek saldıran devlet aklı, ataerkil mantığın meclisteki yansımasını Kadına Yönelik Şiddeti Önleme Komisyonu’nda bile göstermektedir. Bu komisyonda, kadına şiddeti meşrulaştırmaya çalışan söylemlerle kendini belli eden erkek egemen zihniyet, gündüz kuşağı programlarıyla da paralel bir propaganda yürütmektedir. Bu programlar, evde çalışmadığı varsayılan kadınların izlemesi için hazırlanmakta ve aile kurumunun baskıcı yapısını yeniden üretmek için bir araç olarak kullanılmaktadır.

Erkek şiddetini üreten hiçbir ilişki biçimi içinde tahakkümü kabul etmiyoruz, susmuyoruz, biat etmiyoruz!

LGBTİ+’ları hedef alan yeni kanun teklifiyle, queerlerin

varlığını kabul etmeyen rejim, LGBTİ+ olmayı kriminalize etmenin yasal dayanağını oluşturarak, queerlerin daha fazla şiddete açık hale gelmesinin ve izolasyona zorlanmasının yolunu açıyor. LGBTİ+'ların cinsiyet kimlikleri ve cinsel yönelimleriyle bir hayat sürdürebilmeleri suç kapsamına alınıyor. Cinsiyet uyum operasyonları için yaş sınırının artırılması, Sağlık Bakanlığı onaylı sağlık raporunun zorunlu tutulması, izinsiz yapılan operasyonların 3 ila 7 yıl hapis ve adli para cezası ile cezalandırılması, yurt dışında operasyon geçiren trans bireylerin Türkiye'de cinsiyetlerinin tanınmaması gibi yasa maddeleri, trans cinayetlerinin bu kadar yüksek olduğu bir ülkede baskıyı yasal olarak da meşru kılacak bir saldırdır. "Biyolojik cinsiyet" dışında LGBTİ+ ifade biçimlerinin "hayasızlık" olarak tanımlanması ve cezalandırılması, queerlerin toplumsal varlığına yönelik açık bir saldırdır.

Toplumsal cinsiyet normlarının baskıcı bütün yapılarına karşı yükselen ve her geçen gün faşist rejim tarafından daha çok baskı altına alınan kadın ve LGBTİ+ mücadelesi devrimci mücadelenin temel bir parçasıdır.

Ekonomik, sosyal, politik, ideolojik ve kültürel yaşamda ataerkil baskının her türlüünü reddediyoruz!

Binlerce yıl önce toplumun sömürücü sınıflara bölünmesiyle ortaya çıkan ve bugün de kapitalist-emperyalist sistemin merkezinde yer alan toplumsal cinsiyet normlarına karşı yükselen kadın ve LGBTİ+ mücadelesi, devrimci mücadelenin ayrılmaz bir parçasıdır. Bu mücadele, kapitalist sistemi yıkmayı ve tüm sömürü ve baskı biçimlerini ortadan kaldırmayı hedefleyen, toplumu ve dünyayı kökten dönüştürme mücadelesidir. **Bu sistemin reforme edilmesi mümkün değildir. Sadece devrim; bir dünya savaşını engelleyebilir, küresel sömürü ve baskıyı ortadan kaldırabilir ve patriyarkayı, kadın ve LGBTQ+ düşmanlığını sona erdirebilir.**

Birini hariç tutarak bütün zincirleri kıramazsınız. Hem erkeklerin kadınlar üzerindeki baskısını devam ettirmek isteyip, hem de sömüründen ve baskıdan kurtulmak istediğinizi söyleyemezsiniz.

Hem insanlığın yarısını köleleştirip, hem de insanlığı özgürleştirmekten bahsedemezsiniz. Kadınlara yönelik baskı, toplumun efendiler ve köleler, ezenler ve ezilenler şeklinde bölünmüş olmasıyla doğrudan bağlantılıdır ve tüm bu koşullara son vermeden kadınların kurtuluşu imkansızdır.

Kadınlar yalnızca devrim yaparken değil, bu devrimin tamamında muazzam bir rol oynayacaktır. Proleter devrimin sağlam bir gücü olarak kadınların öfkesi tamamen açığa çıkarılmalıdır.

**KIRIN ZİNCİRLERİ!
KADINLARIN ÖFKESİNİ DEVRİME YÖNELİK
KUVVETLİ BİR GÜÇ OLARAK AÇIĞA ÇIKARINI!**

**BAŞKA BİR DÜNYA DOĞUYOR -
HER ŞEYİ DÖNÜŞTÜREBİLİRİZ VE HER ŞEYİ DÖNÜŞTÜRECEĞİZ!**

Bob Avakian
BASİCS 3:22

Tanrı, Önyargı, Baskı, Terör ve Bu Çılgınlıktan Çıkış Yolu

Gerçekle olduğu gibi yüzleşemeyen ya da yüzleşmek istemeyen ezilen insanlar, köleleştirilmiş ve baskı altında kalmaya mahkumdur.

Editörün notu: Aşağıdaki yazı Bob Avakian tarafından yazılmış ve Devrimci Komünist Parti-ABD'nin websitesi olan revcom.us sitesinde 24 Ağustos 2023 tarihinde yayınlanmıştır. Çevirisini takipçilerimizin dikkatine sunarız.

Son zamanlarda, Harlem'de¹ devrimci faaliyetlerin yürütülmesiyle ilgili bir rapor, oradaki bazı insanların pek

çok “LGBTQ karşıtı saçmalıklarla” ortaya çıktıklarına atıfta bulundu– “tanrı erkeklere penis ve kadınlara vajina verdi, yani olması gereken bu.”

Yukarıda alıntılanın Harlem’dekiler gibi, *hem de* bu sistem altında çok korkunç bir şekilde ezilen, ayrımcılığa uğrayan, gaddarlığa maruz kalanlarla terörize edilen ve var olma hakları acımasızca saldırıya uğrayanların birleşmesi gerekirken, bu “LGBTQ karşıtı saçmalığı” duymak yürek burkan ve sinir bozucu bir şey.

Bu durum, insanların inançsal (dini) haklarını korurken ve zulme karşı mücadelede olumlu tavır alan mutaasıp insanlarla birleşirken, *gerçeğe yönelik dinsel değil bilimsel bir yöntem ve yaklaşım için tutarlı ve kararlı bir şekilde mücadele etmenin ve din adına halk kitlelerine yayılan bilim dışı zehre karşı amansız ve hiddetli bir mücadele vermenin ne kadar önemli olduğunu vurgulamaktadır.*

Bu, “Tanrı erkeklere penis ve kadınlara vajina verdi, yani olması gereken bu.” saçmalığına doğrudan bir cevap vermek gerekirse, eğer insan vücudunu bir “tanrı” tasarlamış olsaydı, o zaman o tanrının korkunç derecede kötü bir tasarımcı olacağını söylemek gerekir. Keskin bir örnek vermek gerekirse: *İnsan vücudu neden yemek yerken boğulabilecek şekilde yapılandırılmıştır?* Eğer gerçekten bir “tanrı” varsa, o tanrı insan vücudunu boğulamayacak şekilde “tasarlamış” olurdu ve eğer bir tanrı insan vücudunu olduğu gibi, bu boğulma olasılığıyla “tasarlamış” olsaydı, o tanrı hasta ve kaçık bir sadist olurdu.

Gerçek şu ki: **İnsanlar bir tanrının “tasarımının” veya “yaratılışının” ürünü değil, doğal evrimin sonucudur.** İnsanoğlunun yaşamın temel gereksinimlerini karşılamak ve gelecek nesillere sağlamak için birbirleriyle ve doğanın geri kalanıyla etkileşiminin bir sonucudur. Ardea Skybreak’in [EvrİM Bilimi ve Yaratılış Efsanesi – Neyin Gerçek ve Neden Önemli Olduğunu Bilmek](#) adlı kitabı, evrim teorisine ve İncil’deki

“yaratılışçılığın” bilim karşıtı iddialarının çürütülmesine dair sağlam ve canlı bir açıklama sunuyor. Gerçeklik ve gerçekliği anlamamanın bilimsel yöntemi hakkında çok önemli şeyleri gerçekten anlamak isteyen herkes bu kitabı okumaktan büyük fayda sağlayacaktır.²

İnsan toplumu ve gelişimi de bir tanrının “tasarımının”- ya da “iradesinin” ifadesinin- sonucu değildir. İnsanoğlunun yaşamın temel gereksinimlerini karşılamak ve gelecek nesillere sağlamak için birbirleriyle ve doğanın geri kalanıyla etkileşiminin bir sonucudur. İnsan toplumundaki değişim, insanların eylemleri aracılığıyla gerçekleşir ve toplumun örgütlenme biçimindeki büyük değişiklikler, eski düzeni alaşağı eden ve toplumu düzenlemenin yeni bir yolunu ortaya çıkaran *devrimler* yoluyla gerçekleşir. (*Atılımlar* da dahil olmak üzere bir dizi çalışmada, insan toplumunun gelişimi ve devrimci dönüşümüne dahil olan dinamikleri temel terimlerle açıkladım.)³ Ve burada, Hristiyanlığın sözde tanrısının “korkunç tasarılarının” insan bedeniyle sınırlı olmadığı söylenmelidir: Bunlar, Hristiyan kutsal kitaplarının bu “tanrısının” savunduğu ve üzerinde ısrar ettiği çok gerçek dehşetlerin uzun bir listesini içerir. Aklı Özgürleştirmek ve Dünyayı Kökten Değiştirmek İçin: *TÜM TANRILARDAN KURTULUN!* adlı eserde belirttiğim gibi: İncil hem eski hem de yeni ahitte- ve genel olarak “Yahudi-Hristiyan” geleneğinde- *kölelik ve kadınlara ve geylere yönelik şiddetli baskı dahil olmak üzere her türlü dehşeti savunur ve bunda ısrar eder.* (Zalim ve şiddetli baskının savunulması İslam’ın Kuran’ında da yer almaktadır.)⁴

Bilimsel, Devrimci Bir Yaklaşım

İnsanlık tarihi boyunca, toplumun birçok farklı şekilde örgütlenmesiyle birlikte, insan cinselliğinin hem heteroseksüel (karşı cinsten insanları içeren) hem de aynı cinsten farklı ifadeleri olmuştur. Bütün bunlarla ilgili soru, *söz konusu ilişkilerin karakterinin ne olduğudur*: Bunlar, bu

temelde karşılıklı zevki içeren eşitlik ve gerçek sevginin bir ifadesi midir, yoksa genel olarak toplumdaki aşağılayıcı ilişkileri yansıtan ve bunlara katkıda bulunan eşitsizlik, tahakküm ve baskıyı mı içerir?

Sözde (ama aslında var olmayan) bir tanrıya tapınmak ve şu ya da bu dinin kutsal kitaplarını takip etmek, *insanların bu dünyada maruz kaldığı tüm çılgınlıkların sona ermesine asla yol açmayacaktır*. Bunu yapmak, bilimsel bir yöntem ve yaklaşım benimsemeyi gerektirir- komünizmin bilimsel yöntemi ve yaklaşımı- çünkü bu, yıllarca ve on yıllarca yürüttüğüm çalışmanın sonucu olan yeni komünizmle, önceki komünist devrim deneyiminden ve daha geniş olarak insan deneyiminden öğrenerek daha da geliştirildi. Bu, insan toplumunun gelişiminin, komünist devrim yoluyla, tüm dünyada insanlar arasında yeni, özgürleştirici ilişkiler yaratmanın mümkün olduğu bir yere ulaştığını ortaya koyuyor- insanlar için düzgün bir yaşamın temel gereklerini, insanlar arasındaki yakın ilişkiler de dahil olmak üzere herhangi bir ayrımcılık, eşitsizlik, baskı veya sömürü olmaksızın, sürekli genişleyen bir temelde karşılamayı mümkün kılacak yeni bir toplumun örgütlenmesinin yolu.

Bu kapitalizm-emperyalizm sisteminde insanlara yapılan muameleden nefret eden herkese... burada ve dünyanın her yerindeki insanların maruz kaldığı çılgınlığa ve ABD emperyalistleri ile Rusya ve Çin'deki emperyalist rakipleri arasındaki nükleer savaş tehlikesine ve çevrenin tarumar edilmesi yoluyla insanlığın varlığına karşı büyüyen tehdide bir son vermeyi gerçekten isteyen herkese... insana yaraşır bir yaşam tarzı ve bir gelecek yaratmanın bir parçası olmak isteyen herkese- SİZİN, acilen ihtiyaç duyulan bu devrim için örgütlü güçlerin bir parçası olmanız ve bu örgütlü gücün inşa edilmesine yardımcı olmak için aktif olarak çalışmanız gerekiyor!

1-) Editör notu: Harlem, New York şehrinde başta Siyahi nüfus olmak üzere diğer etnik kökenlilerin yoğun yaşadığı bir bölgedir. Uzun süredir kentsoylulaşmanın yoğun yaşandığı bir bölge olmasına rağmen özellikle 1970'lerden beri temel halk kitlelerinin yaşamaya devam ettiği bir bölgedir.

2 -

)<https://yenikomunizm.com/evrim-bilimi-ve-yaradilis-efsanesi-n-eyin-gercek-ve-neden-onemli-oldugunu-bilmek/>

3 -)

<https://yenikomunizm.com/breakthroughs-atilimler-marxin-tarihs-el-atilimi-ve-yeni-komunizm-ile-daha-ileri-bir-atilim/>

4-) <https://yenikomunizm.com/tum-tanrilardan-kurtulun/> İncil'in yeni ve eski ahitlerinde savunulan ve üzerinde ısrarla durulan korkunç zulmün bir özeti: *Aklı Özgürleştirmek ve Dünyayı Kökten Değiştirmek İçin: Tüm Tanrılardan Kurtulun* içerisinde "Birinci Bölüm: Tanrı Nereden Geldi... Ve Tanrı'ya Tanrıya İhtiyacımız Olduğunu Kim Söylüyor?". Ve bu kitabın İkinci Kısım, "Geçmişte Kök Salıp Geleceği Gölgeleyen Hristiyanlık, Musevilik Ve İslamiyet" ve Üçüncü Kısım, "Ağır mı Ağır Bir Zincir-Din", korkunç zulmün yalnızca "Yahudi-Hristiyan" geleneğinin kutsal metinlerinde değil, aynı zamanda İslam'ın Kuran'ında da nasıl desteklendiğini ve savunulduğunu gösteriyor.

Onur Ayının Ardından,

Yükselen Homofobi ve Devrim İhtiyacı

Editörün notu: Aşağıdaki yazı geçtiğimiz ayda (her yıl Haziran ayının son haftası) dünya çapında eylemlere ve baskılara sahne olan Onur Ayı'nda yaşanan gelişmeler ve kapitalist-emperyalist sistem içerisinde LGBTQ bireylerin tam kurtuluşunun neden mümkün olmadığına dair yazılmış bir okur mektubudur.

Her sene tarihsel olarak; 28 Haziran 1969 da New York, Greenwich Village'da gerçekleşmiş ve cinsel azınlıkların sistem tarafından uygulanan baskıya ilk başkaldırısı olarak kabul edilen Stonewall ayaklanmalarının yıl dönümüne kutlanılan Onur Ayı (Pride) bu yılda dünyanın dört bir yanında LGBTI+ bireyler ve ilerici kesimlerce kutlandı. Ve her sene olduğu gibi heteronormatif patriarkal düzenden beslenen ve bu sebeple onun devam ettiricisi rolünü üstlenen kapitalist emperyalist sistem ve sistemin savunucusu gericiiler, dünyanın dört bir yanında nefret dolu eylemlerde ve söylemlerde bulunmaktan geri durmadılar.

2021 Onur Ayı öncesi halihazırda sistematik olarak gerek iktidar sahipleri gerek gerici bireyler tarafından uygulanan LGBTI+ ve kadın düşmanı uygulamalar zaten iyice ayyuka çıkmıştı.

Bu dünyanın dört bir yanında tezahür etmekteydi; örneğin, Polonya 2020'nin Ekim ayında anayasa mahkemesi kararı ile kürtajı neredeyse tümüyle yasakladı 2021 Ocak ayında yasanın resmen yürürlüğe sokulmasının ardından kitleler sokağa döküldü. Mayıs ayı ortasında da benzer bir şekilde ABD'nin Mississippi eyaletinde faşist Cumhuriyetçileri n desteklediği bir yasayla 1973 tarihli *Roe v. Wade* kararı ile

güvenceye alınan kürtaj hakkı, kırk sekiz yıl sonra tekrar tartışmaya açıldı. Yine ABD’de Arkansas’da, geçtiğimiz Nisan ayında Cumhuriyetçilerin oylarıyla trans bireylere hormon tedavisini yasaklayan yasa eyalet meclisi tarafından onaylandı ve Arkansas ABD’de trans gençlere yönelik hormon tedavisini yasaklayan ilk eyalet oldu.

Türkiye’de

de halihazırda (örneğin bkz: <http://yenikomunizm.com/fasizm-din-homofobi/>) sistematik bir biçimde uygulanan nefret söylemleri ve sindirme politikaları onur yürüyüşlerinden hemen önce vites arttırdı. LGBTI+ topluluklarının Onur Ayı kapsamında onur yürüyüşü düzenlemek için yaptıkları başvuru İstanbul Valiliği tarafından reddedilirken faşist iktidarın basın organlarından olan Akit bu haberi okurlarına “İstanbul Valiliğinden eşcinsel sapkınlara ret!” başlığı ile duyurdu. Bu ret kararı üzerine 26 Haziran günü Taksim’de düzenlenen Onur Yürüyüşünde 20’den fazla kişi faşist iktidarın kolluk güçlerince, insanlık dışı şartlarda göz altına alındı. Beyoğlu kaymakamlığı art niyetli bir şekilde toplanmaya saatler kala yürüyüşü yasaklarken, gerekçe olarak yürüyüşün “anayasal düzene, genel sağlığa ve genel ahlaka aykırı olabileceği” ni söyledi. Haber takibi yapan Fransız Haber Ajansı (AFP) foto muhabiri Bülent Kılıç’a yere yatırılarak ters kelepçe takıldı. Türkiye Gazeteciler Sendikası, Kılıç’ın boğazına basılarak nefessiz bırakıldığını söyledi. Manidar bir şekilde, polis tarafından yere yatırıldığı sırada Kılıç’ın “Nefes alamıyorum” söylemi George Floyd olaylarını hatırlatarak, gırtlığımızı yapışan bu sistemin bir dünya sistemi olduğunu ve bu sebeple enternasyonalizm ilkesinin vazgeçilmez olduğunu bir kez daha gözler önüne serdi.

Gerçek Bir Çözüm İçin Devrimin Gerekliliği

Geride bıraktığımız Onur Ayında yaşanan bu hadiseler dikkatli bir şekilde ele alındığında bir kez daha mevcut sistemin patriarkal düzene göbekten bağlı olduğu ve sürekli bu safta

yer alırken ne kadar zalimleşebileceğini gözler önüne sermiştir. Bu durumda tekrar altını çizmek gerekir ki mevcut düzen içerisinde LGBTI+ bireylerin ve kadınların özgürleşmesi mümkün veya sürdürülebilir değildir. Burjuva toplumunda cinsel ve romantik neredeyse bütün ilişkiler, erkek egemen ideolojinin ve patriarkal düzenin yansımasıdır. Kapitalist emperyalist sistemin dokusunda yer alan heteronormatif patriarkal düzen ve bu düzenin dinamikleri, her ne kadar “ilerici” gözükseler dahi burjuva demokratik sistemlerin varlıklarını sürdürebilmeleri için vazgeçilmezdir ve bu nedenle mevcut sistem alaşağı edilmeden patriarkal düzen de alaşağı edilemez. Aynı cinsiyetten bireylerin mevcut ilişkilerinin, şu an egemen, aile ve cinsel ilişkilerin hâkim ideolojisi olan, kadınları ve LGBTI+ bireyleri baskı altına alan patriarkanın sınırlarına hapsedildiğini ve bunun dışında varolmasının mümkün olmadığını anlamak oldukça önemlidir.

Bu ilişkilerin dahi belli elementleri Patriarka'nın kalıntılarından içinde barındırır. Örneğin lezbiyenlik, sınıflı toplumlarda kadınların baskı altında tutulmasına karşı farklı anlamlarda siyasi bir cevap niteliği taşısa da tek başına bu baskı sorununa kökten bir çözüm getirmez. Bu nedenle LGBTI+ bireylerin haklı öfkesi devrimin muazzam bir gücü olarak açığa çıkmalıdır. Aksi takdirde mücadele, burjuva ufkunu aşamayan, kısır, reformist bir döngüye hapsedilmeye mahkûmdur.

Bu hayati noktanın altını bir kez daha çizmek adına yeni komünizm'in mimarı Bob Avakian'dan bir alıntı yaparak bitirmeyi uygun görüyoruz.

“Sosyalist devrimin gerçekleşmesi ve komünizme ulaşmamızla birlikte, özel mülkiyetin varlığından beri toplumsal ve cinsel ilişkileri ezen ve bunları bozan, kadınları değersizleştiren binlerce yıllık köleleştirmeden insanlar ilk defa gerçek anlamda ve dünya çapında kurtulacaklardır. Pek çok anlamda ve özellikle erkekler açısından kadın meselesi, bu sorunun tamamen ortadan kaldırılması ile, şu anda var olan

mülkiyet ilişkilerini, toplumsal ilişkileri ve buna tekabül eden kadınları (belki “sadece birazını”) köleleştiren ideolojiyi muhafaza etmek arasındaki bir meselesidir ve bu durum ezilenler arasında kritik önemdedir. Bu, tüm baskıyı ve sömürüyü ortadan kaldırmak -ve toplumdaki sınıfsal ayrımlara son vermek için savaşmak ile son tahlilde bu duruma ilişkin kendi payını bulabilmek arasındaki ayrım çizgisidir.” (Yeni Program Taslağı syf.107)

[*Eşcinsellik Konusunda Yeni Taslak Programındaki Konumumuz Üzerine*](#)

Komünistler ile LGBTQ ve Yeni Bir Dünya Üzerine Röportaj

Editörün Notu: Aşağıdaki röportaj Ercan Jan Aktaş ile sitemizin yazarlarından Bob Avakian’ın mimarı olduğu yeni komünizmin taraftarı İbrahim Sâlik arasında gerçekleşmiş ve 30 Mayıs 2020 tarihinde Artı Gerçek web sitesinde yayınlanmıştır.

Kaynak için bkz:

<https://amp.artigercek.com/haberler/komunistler-ile-lgbtq-ve-yeni-bir-dunya-uzerine-roportaj>

Röportajın konusunu oluşturan Devrimci Komünist Parti ABD’nin eşcinsellik üzerine yeni taslak program belgesi için bkz:

Son zamanlarda özellikle siyasi tartışmalarda gündeme taşınmasıyla ve tırmanan homofobi ile beraber LGBTI+ toplumsal olarak yeniden ön plana çıktı. Kulak aşinalığının olduğu ve merakım üzerine önceden birkaç makalelerini de okuduğum yeni komünizm taraftarlarından bu süreçte bir mail aldım. Mail içeriği bir ekten oluşuyordu: *Eşcinsellik Üzerine Yeni Taslak Programındaki Konumumuz Üzerine*.

Hem komünist bir hareketin LGBTI+ ile ilgili kırk sayfalık bir taslak metninin olması, hem yeni komünizmin köklerinin atıldığı RCP USA'ya (Devrimci Komünist Parti, ABD) yönelik homofobi suçlamalarını bilmem, hem de çevremdeki yeni komünizm taraftarları ile yaptığımız sohbetlerden ötürü mailime gelen dosya ilgimi çekti. Maili ve ekini okudum okumasına fakat aklımda pek çok soru birikti. Hem dosyanın kendisine ilişkin, hem kendilerinin meseleye bakış açısına ilişkin, hem de genel olarak komünizme ilişkin sorulardı bunlar. Kafamdaki soruları yazıya döktüm, daha sonra da önceden tanıdığım yeni komünizm taraftarı İbrahim Sâlik ile bir röportaj gerçekleştirdim. Röportajın sonucunda ortaya böyle bir tablo çıktı.

Ercan Jan Aktaş:

Paylaştığınız metinde “Sosyalist toplum, samimi ilişkilerde karşılıklı olarak saygı, eşitlik ve ortak aşka dayanarak kişisel, ailesel ve cinsel ilişkileri destekleyici olacak ve bunlar için uygun zeminleri oluşturacaktır” diyorsunuz. Bunu biraz daha açmanız mümkün mü?

İbrahim Sâlik:

Sorularınıza cevap vermeden önce iki konuya açıklık

kazandırmak isterim. Üzerine röportaj yaptığımız “Eşcinsellik Konusunda Yeni Taslak Programı” Devrimci Komünist Parti ABD’nin bir taslak programıdır. Biz programı Türkçeye çevirerek yenikomünizm.com sitesinde yayınladık. Lakin bu bizim hazırladığımız bir taslak programı değildir, o yüzden size vereceğimiz cevaplar “resmi cevap” niteliği de taşımamakta. Biz sadece taslak programı hakkındaki kendi görüşlerimizi sizinle paylaşacağız. İkinci husus ise, bu Taslak 2001 yılında kaleme alınmıştır. Bu taslakta kullanılan bazı terimleri artık kullanmıyoruz. Ayrıca bu taslağın ele almadığı bazı hususlar var, örneğin queer teori ya da transeksüelliğin mevcut konjonktür bağlamında değerlendirilmesi. O dönemde bu tartışmalar çok derinleşmemiştir. Ama bugün açısında daha fazla yer işgal etmektedir. Adı üzerinde, bu “bitmiş bir çalışma” değil, bir taslaktır. Fakat öte yandan bu taslağın bilimsel yöntem ve yaklaşıma dayalı ana unsurları vardır. Yani bu Taslak, “her tarafa çekilebilecek” türden bir çalışma da değildir.

Sorunuza dönecek olursak, Tabii, aslında taslak metnin bu ifadesini anlayabilmek için şu an günümüzde yaşadığımız kapitalist toplum ilişkilerine bakmamız gerekiyor. Bir taraftan korkunç derecede yüksek sayılarda tecavüz ve taciz vakaları var. Öte taraftan bu sadece buzdağının görünen tarafı, çünkü pek çok vakanın bildirilmediğini, toplumsal bir baskı yaratıldığını, mağdurların sindirildiğini biliyoruz. Bu durum dünyanın dört bir tarafında böyle. Bunun üstüne kadının inanılmaz bir şekilde cinselleştirilmesi fenomeniyle karşı karşıyayız. Porno endüstrisinden, sıra dışı bir şekilde yemek reklamlarına, reklam panolarına, magazine, yazılı basından, çeşitli aplikasyonlardan (hemen kayıt ol ve hayalini kurduğun ‘nextdoor’ kızı veya oğlanı kap!) ve maruz kaldığımız tüm ekranlarda bu durum böyle. Bir taraftan toplumun eşcinsellere ve trans bireylere karşı bakış açısı da farklı bir biçimde şekillenmiyor aslında. Yaratılan kimlikler ve roller var. Bu bir bütün olarak medya ve kültür endüstrisinde kendini hissettiriyor. Tam da bu noktada Marx’ın *Komünist Manifesto*’da

vurguladığı gibi kapitalizmin insanlar arasındaki bütün ilişkileri nakite çevirdiğini görmemiz gerekiyor. Evet, gelinen şu aşamada Marx'ın ifadesi yalnızca doğrulanmakla kalmadı, bütün bir işleyişi anlamının da olmazsa olmaz ilkesine dönüştü. Yani işte tam da bu noktada sorunun devamına geliyoruz, biz tam da sorunun içindeki alıntıda belirttiğiniz gibi insanlar arasındaki katı ilişkilerin nakde dönüşmediği, tahakkümün ve baskının olmadığı, insanların metalaştırılmadığı, değersizleştirilmedikleri; eşitliğe, saygıya ve tabii ki ortak aşka dayanan bir toplum tahayyül ediyor ve arzuluyoruz. Bu noktada eklemekte fayda var, verili ekonomik ilişkiler içerisinde ve mevcut üstyapı ile böyle bir toplum hayalden öteye geçemez dolayısıyla, arzuladığımız şekliyle bu ilişkilerin gerçekleşebilmesi için bütün bu ekonomik ilişkilerle beraber, üstyapının da kökten değişmesi gerekiyor.

EJA: “Devrimci proletarya, gerici güçlerin eşcinselliğe karşı saldırılarına sert bir şekilde karşı çıkar” diyorsunuz, günümüz için “devrimci proletarya” sınıfına kimleri dahil ediyorsunuz? 21. yüzyılda çok daha başkalaşan bir çalışma hayatı var. Hatta çalışma alanları ve de çalışanların hayatlarına bakıldığında “zincirlerinden başka kaybedecek şeyi olmayan” proletaryanın artık kaybedecek çok şeyi var. Buna katılıyor musunuz? Katılmıyorsanız nasıl bir açılım öngörüyorsunuz proletarya sınıfına dair.

İS: Şimdi burada aslında yoğunlaşmış bir şekilde birden fazla soru mevcut. Hani diyorlar ya ‘‘Hangi proletarya?’’ ben de aynı şekilde hangi proletarya diye soruyorum. Bir taraftan evet sizin bahsettiğiniz bu fenomeni Lenin görmüştü, bu durumu kısaca açıklamak gerekirse Lenin kapitalizmin emperyalizme dönüşmesiyle birlikte, onun ifadesiyle, işçi sınıfının sömürgelerdeki yağmalardan payını alan belirli bir kısmı burjuvalaşmıştı. Lakin bu durum o dönemler Batı ülkelerindeki proletarya için geçerli bir meseleydi, bununla birlikte kapitalizmin emperyalizm aşamasıyla birlikte bir dünya sistemi

ve dünya ekonomisi olarak kendi dayattığını görüyoruz. Bugün Batı'daki aristokratlaşmış işçi sınıfı ve genel olarak dünya ekonomisi, büyük ölçüde Üçüncü Dünya dediğimiz ülkelerdeki ter atölyelerine ve bunların korkunç sömürülerine muhtaç durumdadır. Emperyalizm bir dünya sistemi ve bu dünya sistemi içerisinde yeni güçler yer alıyor. Emperyalist üretim ilişkilerinin sonucunda üretim araçlarının geliştiği ülkeler mevcut. Batılı emperyalist ülkelerde olduğu biçimiyle de olmasa da, buralarda da işçi sınıfının bir kısmının aristokratlaştığı görülmektedir. Fakat tüm bu "aristokratlaşma" ve görece "refah" durumu, bu toplumun temel çelişkisi üzerine kuruludur; toplumsallaşmış emek ile onun şahsi temellükü.

Örneğin Fransa'nın %30'u orta sınıftan oluşmaktadır. Bu çok büyük bir rakam. Yine Avrupa'da lojistik işi devamlı yükselmekte olan bir sektör ama üretim gün be gün düşmekte. Peki bu nasıl oluyor? Üretim olmadan bu kadar kullanım aracı nasıl pazarda dağıtılabiliyor? Bu az önce söylediğimiz meseleyle alakalı bir durum, emperyalizm bir dünya sistemidir ve dünya çapında işlemektedir. Biz ucuz ve kaliteli Kolombiya kahvesi içelim diye 12-13 yaşındaki çocuklar her gün 14-15 saat boyunca çalıştırılıyor.

Proletaryanın ne olduğu meselesine dönelim. Proletaryayı şöyle tanımlayabiliriz: Yaşamak için emek gücünden başka satacak hiçbir şeyi olmayan, esasen günü kurtarmak durumunda kalan mülksüz bir sınıf. Realiteye bakalım, bugün dünyada milyarlarca insanın durumu tam da böyledir! Burada önemli iki husus daha var; birincisi az önce vurguladığımız kapitalizmin temel çelişkisi; toplumsallaşmış emek ile bunun şahsi gaspı. Bu temel çelişkinin iki hareket biçimi bulunmakta; emek-sermaye çatışması ve tek tek müteşebbislerle bu müteşebbislerin kendi arasındaki anarşik örgütlenme biçimi. Marx buna üretimin anarşisi de diyordu. Şimdi burada temel bir gerçek var. Tek tek firmalar, kendi girdi çıktılarını, maliyet giderini, kar oranlarını yoğun bir şekilde hesaplar ama bunu

dünya çapında bütün firmalarla birlikte yapamazlar. Yani her sermaye kendi içine dönerek hesaplama yapar. Ve tüm bu sermaye grupları pazarda birbirleriyle değer yasası tarafından birleştirilirler. Yani bir kilo şekerle bir uçak alamazsın, birbirine denk gelecek toplumsal emek zamanı temsi eden paranın ödenmesi gerekir. Ve tüm bu müteşebbisler birbirleriyle değer yasasıyla bağılyken bile, sermayenin büyümeye yönelik çabasından ötürü -büyü ya da öl- kıyasıyla bir rekabet halindedirler. Marx “bu düzene anarşi hakimdir” der.

Şimdi neden bu kadar ekonomi politik? Çünkü proletarya toplumsal bir kategoridir ve toplumsal yasaları bilmeden “proletarya kaldı mı?” diye soramayız. Diğer bir yanı ise, bugün kapitalist toplumun temel çelişkisine bağılı olarak -toplumsallaşmış emek ile şahsi temellük- dünyada birçok toplumsal fay hattı ortaya çıkmakta. Örneğin çevre sorununa bir bakalım! Kapitalistler açısından doğa hiçbir zaman girdisel ya da çıktısal bir “rakam” değildir. Bu durum doğayı talan etmektedir. Bir düşünün, dünya 2 derece daha ısınsa, gezegenimizdeki türlerin çoğu ölecek ve belki de insanlık türünün geleceğı dahi olamayacak.

Şimdi bu durum toplumsal bir fay hattıdır ve kapitalist toplumun temel çelişkisinin ürünüdür. Onlar dünya çapında üretmek ve diğerleriyle rekabet edebilmek için ucuza üretmek zorunda kalırlar. Eğer böyle yapamazlarsa, “yarıştan elenirler”. Bu durumda onları ucuz enerjiye -ki bunlar fosil enerjidir- iter ve bundan ötürü karbon salınımında her yıl yeni rekorlar kırılır. Tekrar ettiğimi biliyorum, fakat doğru şekilde anlaşılması açısından altını çizmek istiyorum. İklim krizi kapitalizmin temel çelişkisine -toplumsallaşmış emek ve şahsi temellüğe- bağılı bir şekilde patlak vermektedir. Bu temel çelişkinin ortaya çıkardığı iklim krizi gibi yeni toplumsal sorunları ancak dünya çapında bir proleter (yani komünist) devrim yaparak çözebiliriz. O yüzden tüm bu toplumsal fay hatları proleter (yani komünist) devrimin özneleridirler. Ve evet, nasıl ki bir sınıf olarak proletarya

dünya çapında sömürüden kurtulmak için tüm baskıcı ve sömürücü ilişkileri ortadan kaldırmaya mecbursa, çevrenin talanından ve tahribatından rahatsızlık duyan, bundan olumsuz etkilenen herkesin dünya çapında baskıcı ve sömürücü ilişkileri ortadan kaldırması gerekir. Bunlar proleter (yani komünist) devrimin yeni kitleleridirler.

Öte yandan yine “yeni komünizm” ile çözümlenen çelişkilerden bir tanesi, sizin sorunuzla da bağlantılı gördüğüm proletaryanın şeyleştirilmesi fenomenidir. **Proletaryanın şeyleştirilmesi** dediğimiz zaman, komünizme geçiş için dünya proleter devrimine tekabül eden tüm dünya görüşünün hepsinin - herhangi bir özgül vakitte veya ülkede- proletaryayı oluşturan tek tek özgül kişilerde vücut bulup nesnelleştiği düşüncesini ifade eder. Bu durum proleterleri, diyelim ki beyazların egemen olduğu ABD’de ‘‘beyaz olmayan’’ bireyleri komünizmin bir çeşit “ideal bedenleri” haline getirmek anlamına gelebilir. Aynı şekilde, kadınlar da özgürleştirici hedef ve ilkelerin vücut bulduğu varlıklar olarak şeyleştirilmiş olabilirler.

Yeni komünizmin işaret ettiği temel bileşenlerinden bir tanesi komünist hareketin işçi hareketinden ayrılmasıdır. Marksizmin ilk evrelerinde devrimin ana temelinin üretim ilişkilerinin belkemiğini oluşturan işçi sınıfı tanımlanıyordu. Burada bu kapsamlı meselenin tarihsel olarak aşamalarını irdelemeye vaktimiz olmasa da ana hatları ile şunu belirtmekte fayda var; evet ücretli işçi sınıfı her ne kadar devrimin önemli bir parçasıysa da, sendikal dinamikler veya büyük ölçekli üretimde yer alan işçiler devrimin itici gücü ya da ana mücadele gücü değildir. Yeni komünizmde proleter bir devrim dediğimiz zaman burada bir tür ‘‘işçi hareketinden’’ “işçicilikten” değil, kapitalist düzeni devirerek son tahlilde komünist bir dünyaya ilerleyecek ve bir sınıf olarak kendi varlığını ortadan kaldırırken tüm insanlığı özgürleştirecek olan bir sınıftan bahsediyoruz.

EJA: “Aynı zamanda, aynı cinsiyetten bireylerin mevcut

ilişkilerinin, şu an egemen olan, aile ve cinsel ilişkilerin hakim ideolojisi olan ve kadınları baskı altına alan “erkek egemenliğinin” sınırlarına hapsedildiğini ve bunun dışında varolmadığını anlamak da oldukça önemlidir. Pek çok farklı şekilde burjuva toplumlarında eril bir gey kültürünü karakterize eden genel görünüm, aslında erkek hakkı dışında kalan bir görünüm değildir. Hatta bu ilişkilerin belli elementleri de “erkek hakkının” yoğunlaşmış ifadelerini içinde barındırır. Lezbiyenlik, sınıflı toplumlarda kadınların baskı altında tutulmasına karşı farklı anlamlarda bir cevap niteliği taşısa dahi, tek başına bu baskı sorununa kökten bir çözüm getiremez.” Eşcinsellik konusunda “özeleştirici” mahiyetini taşıyan bir metinde “burjuva toplumunda da eril bir gey kültürü” ve “lezbiyenlik, sınıflı toplumlarda kadınların baskı altında tutulmasına karşı farklı anlamlarda bir cevap niteliği taşısa dahi, tek başına bu baskı sorununa bir çözüm getiremez” derken daha başından gene kendinize teorik bir kalıp/duvar örmüş olmuyor musunuz?

İS: Öncelikle şunu belirtmekte fayda görüyorum teorik bir kalıp/duvar örmek ve teori üretmek -çünkü bu yöntem ve yaklaşım meselesidir- arasında ben ciddi farklar görüyorum. Teori bilimin işidir, bir diğer tarafta biz bir fenomeni incelerken aynı zamanda soyutlama yapıyoruz, belirleyici unsuru bulmaya ve çelişkileri çözümlemeye çalışıyoruz. Yani aslında soru şu olmalı, teorik bir kalıp örmekten ziyade şeyler realiteye nasıl tekabül ediyor? Sorunuz içerisinde alıntılıdığınız kısma yönelmek gerekirse burada bir başka problemle karşılaşyoruz. LGBTQ+ hareketinin her bir kanadını kendiliğinden özgürleştirici görebilir miyiz? Yani LGBTQ+'nın bir mensubu olmak veya hareketinin bir parçası olmak kendinden özgürleştirici midir? Eğer öyleyse, Milo Yiannopoulous gibi eşcinsel ama bir o kadar da faşist bir kişi nerede konuşlanacak, peki ya Caitlyn Jenner veya Ana Brnabic gibi siyasi bir figürü nerede konuşlandırmak gerekiyor? Buna benzer bir polemik Lenin -komünist hareketin raflardan indirmeye pek de tenezzül etmediği *Ne Yapmalı?* kitabında- işçi sınıfı için

yürütmüştü. Ne demek istediğimi biraz daha açayım. Yine başka bir örnek olarak bugün İngiltere, Kanada'nın muhafazakar partilerinin, Torylerin LGBT kanatları var. Trump'ın LGBT destekçileri var. Çok uzağa gitmeye gerek yok. Türkiye'de uzun bir süre medyanın gündemini tutan bir AK LGBT fenomeni olmuştu. Bu kadar eril bir siyasi dili olan, gerici fikirleri olan bu siyasi oluşumları destekleyen LGBT hareketlerini nereye yerleştirmeliyiz? İşte ben tam da bu noktada bu duvar örme konseptine karşı çıkıyorum, aksine burada bu fenomenlere de yer veren bir anlayış var.

EJA: Her ne kadar “eşcinselliği komünist bir toplum içinde düşünememiştik” söylemine dair bir özeleştiri içerse de, metinde komünizme yine de bir toplumsal mühendislik misyonu yükleniyor, günümüzde de bu devam ediyor, elbette bütün komünist yapı/grup ve de partilerde. Geçmişte SSCB, Çin, Küba gibi “toplumsal mühendislik” örneklerinin büyük tahribatları hala devam ederken nasıl bir toplumsal mühendislik çalışması öngörüyorsunuz?

İS: Şunu belirtmek gerekiyor. ‘‘Çin, Küba, SSCB gibi’’ ifadesi, bir nevi Mao Zedong'un “ikiyi bir etme” lafını andırıyor. Bunlar bambaşka deneyimlerdi. Küba, anti-Amerikan bir ülke konumundaydı ama kesinlikle sosyalist bir devrim yapmamıştı, yapmadığı gibi komünizme de yönelmemiş, 1950'lerden sonra sosyal-emperyalist bir ülke olan SSCB'nin operasyonel gerici bir gücüne dönüşmüştü. Öbür tarafta 1917-1953 yılları arasında SSCB ve 1949-1976 yılları arasında Çin Halk Cumhuriyeti gerçekten de sosyalist bir devrimi temsil ediyorlardı. Tarihçi Arno Mayer'ın deyişiyle Stalin'in ‘‘ritüelleştirilmiş şeytanlaştırılması’’, Çin'de ki verilerin tahrifine girmek dahi istemiyorum. Komünizmin Kara Kitabı gibi, 1976'dan sonra Çin ile ilgili basılan kitaplar gibi gerçekten profesyonel bir tarih bilimcisinin yüzlerine bakmayacağı kitaplarında yardımıyla, başlayan hummalı bir çalışma var. Ben burada konuyu uzatmamak adına okuru Raymond Lotta'nın ‘‘Bildiğinizi Düşündüğünüz Şeyi Bilmiyorsunuz:

Komünist Devrim ve Kurtuluşa Giden Gerçek Yol: Tarihi ve Geleceğimiz'' adlı çalışmasını okumalarını önerebilirim. Bir kere bu meselenin iç bağıntısı kavranırsa düşünceler alanındaki bu ''tahribat'' gibi sözlerin kullanılmayacağı kanısındayım.

Enteresan olan bir nokta da resmi ideoloji, resmi tarih gibi alanların sert eleştirisini yapan, tarihin egemenlerin eğip büktüğü, manipüle ettikleri bir anlayış olarak gören pek çok ilerici kimse, söz konusu komünizm olduğunda böyle düşünmez. A priori doğruları vardır. Sorunun diğer kısmına geçiyorum, ben yine buradaki toplumsal mühendislik ifadesini reddediyorum. Komünizm bir toplum bilimidir. Toplumların nasıl doğduğunu, nasıl geliştiğini, gelişimin altında yatan ekonomik ilişkileri, üstyapıda nasıl ifadesini bulduğunu, altyapı ile üstyapı arasındaki bağı ve aynı zamanda göreceli otonomisini ve tüm bunların nasıl sınıfsız, baskısız ve sömürsüz bir topluma götürülebileceğini -evet bu teleolojik bir tarzda kaçınılmaz değildir-, tarihin eğilim yasalarına -Tanrıvari metafizik yasa değil, eğilim yasalarına- ilişkin bilimsel bir yöntem ve yaklaşım belirler. Her bilimde olduğu gibi, komünizm de şeyleri devamlı olarak sorgular, testten geçirir ve realiteye tekabül ettiği sürece devam ettirir. Mesela komünistlerin bilimin nazarından kaçan hiçbir ilkesi yoktur. Mesela kadına yönelik baskıya temelden karşıyız. Ama bu a priori, Deus Ex Machina bir ilke değildir. Zira patriyarka dünya çapında ortadan kalktığı zaman böyle bir ilke de sönmünecektir.

Buradan şuraya gelmek istiyorum, nasıl ki söz konusu yer çekimi kanunları olduğunda "öküzün boynuzu" diye üföremeyeceksek, söz konusu toplumsal meseleler olduğunda da "herkes istediğini yapsın" doğru bir yaklaşım değildir! Hindistan'ın bazı yerlerinde, bir kadına tecavüz edildiği zaman, tecavüze uğrayan kadının aşireti, karşı aşiretten kadına tecavüz ederek "ne yaşadığımızı anlasınlar" diyen "kanunları" izlerler. Toplumsal sorunlarda, hislerin, öfkelerin, yaşanan olumlu ya da olumsuz tecrübelerin yeri

yoktur demiyorum, fakat BU TEMELDE hareket edemeyiz. Bu gereksiz acıları bir daha yaşamamak için, tüm hislerin, öfkelerin vb. bilimsel bir yöntem ve yaklaşıma ihtiyacı var. Ve bu bir bilim olarak komünizmdir, “üstün akıl” değil.

Yeni komünizm ile bizler, **“sağlam bir çekirdeği ve bu temelde bir hayli esnekliği”** savunuyoruz. Yani hayatın her alanında muhalefetin rolünü çok önemli görüyor ve toplumsal bir mayalanmadan yana olduğumuzu belirtiyoruz, kitlelerin, dünyanın gerçek çelişkileri mekanik yöntemlerle çözüme ulaştırılamaz. Ancak burada bir başka sorun var. Söylediğiniz şey esas olarak ‘‘Aydınlanmanın devamı olarak Marksizm’’ gibi bir anlayışa dayanıyor, hakikati reddeden bunun yerine anlatılar yerleştirilen bir anlayıştan bahsediyoruz. Ben burada başka bir soruyla bu konuyu kapatmak istiyorum. Eğer hakikat bir dayatmaysa ve bu ‘‘toplumsal bir mühendislik’’ ise ve herkesin kendi anlatısı varsa, hangi anlatının doğru olduğuna ya da daha doğrusu hangi anlatının muktedir olduğuna kim karar verecek? Siyasal İslamcılarının anlatısı (mesela buna iyi bir örnek Diyanet’in homofobik hutbesidir) ezilenlerin ‘‘anlatısıyla’’ karşı karşıya geldiği noktada güçlü olanın anlatısı haklı mı olacak?

EJA: “Cinselliğin biyolojisi”, “cinselliğin arka tarihi”, “ABD Toplumunda Modern Gey ve Lezbiyen Kültürü” bağlamında bir tartışma içinde olmak ‘eşcinselliğe dair “normal” olanı arama anlayışı’ gibi bir hissiyatın oluşmasına da neden oluyor. Bir siyasi partinin bu kapsamda cinsellik, eşcinsellik ilişkileri analizi içinde olmasını nasıl değerlendiriyorsunuz. En nihayetinde feminist kadın tarihi, LGBTİ+ ların kendi yaşanmışlık deneyimleri ve de teorilerine dair oldukça kapsamlı kaynaklar mevcuttur. Oralardan yeterince kaynak edindiğinizi düşünüyor musunuz?

İS: Burada şöyle bir durum var, bugün toplumun kaygıları, bizlerin toplumsal fay hatları dediğimiz noktalarda keskinleşiyor. Bizim bunların içerisinde olmamız şart ama bunun her zaman bir çizgiyi takiben olması gerekiyor. Herkesin

kendi anlatıları için savaşım verdiği bir kesişimselci perspektif ile değil. Taslak metnin çıkış tarihi göz önünde bulundurulursa kullanılan kaynakların çeşitliliği de pek çok şey ifade edecektir. Homofobiye ilişkin tarihsel çalışmalardan, antropoloji, evrim bilimine dair pek çok kaynak kullanılıyor. Aynı zamanda taslak metnin ortaya çıkışında da çeşitli aktivistlerin haklı eleştirileri de var tabi. Şimdi bir diğer taraftan burada yürütölen tartışmaların amacı bir ‘‘normali’’ tanımlamaktan ziyade fenomenlere bilimsel yöntem ve yaklaşım ile yaklaşmak. Tarihte de, bugün de bunun yapılmadığı zamanlar olan şeyler hazin trajedilerdir. Biyodeterminizm mesela çok tehlikeli bir durum. Olayı bir gen, hormon, beynin bilmem herhangi bir kısmına bağlayan endişe verici bir tutum. Hatırlatmakta fayda var, bunu Naziler de yapmıştı! Bunun farklı versiyonları var biliyorsunuz. Eşcinselliği çeşitli psikolojik nedenlere bağlamak, ailevi ilişkileri ön plana çıkartmak, işin suyu çıktığı zaman hastalık diyen de oluyor, ahlak eksikliği de... Bunun iyi anlaşılması lazım, meselenin böyle yorumlanmasının son derece sağlıklı ve zarar verici olduğunun vurgulanması lazım. Zaten taslak metin olayların bu şekilde yorumlanamayacağını vurgulamak istiyor, metnin kaygısı bu ve bu yüzden meselenin bütün farklı boyutları inceleniyor.

EJA: “Burjuva toplumunda kadınlar ve erkekler arasındaki cinsel ve samimi ilişkiler büyük ölçüde erkek egemen ideolojinin ve ‘‘erkek haklarının’’ yansımasıdır ve bunlar tarafından domine edilmektedir” ifadenize katılıyorum. Ancak öngördüğünüz sosyalist toplumu teorize eden gene bir erkek aklı değil midir? Şöyle bir okuma yaptığımda Yeni Komünizm’e gelen en büyük eleştiride Bob Avakian eksenindeki “şef”, “erkek önderlik” eleştirileridir. Öngördüğünüz sosyalist hayat içinde kadınların ve de eşcinsellerin neyi nasıl “özgür” yaşayacaklarını gene bir “erkek ekli” teorize etmiyor mu?

İS: Bu konuya değinmenize sevindim. Madem söz Bob Avakian’dan açıldı, ben ondan bir alıntı yapmayı uygun görüyorum. *BASics*

adlı eserinde şöyle diyor kendisi: ‘‘Birisi şu soruyu sormuştu: beyaz bir erkek olarak gerçekten de devrime önderlik etmeyi düşünmüş müydünüz? Doğrusu, beyaz bir erkek olarak düşünmedim- fakat bir komnrist olarak nc bir rol oynayabileceğimi düşünmüştüm.’’ (şimdi soru şu, siz bir doktora gittiğinizde onun ‘‘erkek’’ mi ya da ‘‘Fransız’’ mı olduğuna mı bakarsınız yoksa, sizdeki hastalığın semptomlarına karşı nasıl bir metot izlediğine, hastalığı nasıl anladığına ve ona nasıl müdahale ettiğine mi bakarsınız? Eğer toplumda ‘‘doğru olanın hangi kesimden geldiğine göre’’ değerlendiriyorsanız, hiçbir zaman realiteyi kavrayamazsınız. Hatırlarsanız, Erdoğan ‘‘dşnmezsen Kürt sorunu yoktur’’ demişti. Bu bir çeşit insan ‘‘düşüncesinin realiteyi belirlediğine dair’’ görüştür. Ve eğer eşcinsellerin ‘‘hakikate ulaşmak için avantajlı olduğunu’’ düşünüyorsanız, bu konuda yanılıyorsunuz. Çünkü birçok eşcinsel, bu toplumun işleyişinden ve ahlak ve ideolojik yapısından ötürü kendi eşcinselliğini bile kabul etmemekte. Bilim, şeylere nereden, hangi cinsten, hangi ulustan ve hangi sınıftan geldiğine bakmaz, onun realiteye tekabl edip etmemesine bakar. Eğer biz kendi ‘‘argmanlarımız’’ için -eşcinsellere dair hakikatleri ‘‘doğal hislerinden ötürü’’ eşcinseller bilir tarzında- hep bir ‘‘doğallık’’ durumu ararsak, o zaman İslamcı faşistlerin ‘‘doğallıkları’’ ne olacak?)

Ben burada yoğun ve bir hayli önemli bir ifadenin olduğunu söyleyebilirim. Komnrist olmak demek bir noktada bütün bu baskı ve sömürü işkilerine karşı çıkmak anlamı da taşıyor. Burada Marx’ın *Fransa’da Sınıf Savaşları* eserinde ilk kez kullandığı ‘‘4 Bütünler’’ kavramını vurgulamak gerekiyor. Yani tüm sınıf ayrımlarına, bu ayrımların dayandığı tüm üretim işkilerine, bu üretim işkilerine tekabl eden toplumsal işkilere ve bu toplumsal işkilere tekabl eden tüm fikirlerin ortadan kaldırılması noktası bu komnrist devrimin nihai amacı diyebiliriz. Dolayısıyla sosyalist bir toplumda ve tabii ki geleceğin komnrist toplumunda -biraz provakatif olacağım- toplumu değiştirmek için abalayacak ve toplum

yönetiminde öne çıkacak bireylerin LGBTQ, heteroseksüel, fiziksel açıdan dezavantajlı, siyahi veya Eskimo olmasının gerçekten hiçbir öneminin olmayacağı, bunu önemli hale getiren koşulların devamlı olarak dönüştürüleceğini anlamamız gerekiyor. Bu ilişki biçimleri geleceğe ertelenen bir proje değil elbette ki, nitekim yeni komünizm taraftarları arasındaki kavrayış ve yaklaşımlar devamlı olarak bu süzgeçlerden geçiriliyor.

Dolayısıyla yeniden sorunuza geri dönmek gerekirse, Bob Avakian'ın ten renginin, dilinin, cinsel yöneliminin, sınıfsal arka planının vb. bir önemi bulunmamaktadır. Burada Bob Avakian'ın geliştirmiş olduğu bilimin, bu doğrultuda izlenen siyasi çizginin, kendisinin önderlik sanatının ve insanlığın ve gezegenin geleceği adına almış olduğu ciddi sorumluluğun büyük bir önemi vardır ve bunun doğru şekilde anlaşılması gerekmektedir. Örneğin ben Einstein deyince habire aynı gömleği giyen beyaz saçlı Yahudi bir Almandan ziyade, yepyeni bilimsel bir paradigmanın filizlenmesine vesile olan genel ve özel görelilik gibi çığır açan kuramları insanlığın hizmetine sunmuş birini görürüm. Bilim ve düşünce dünyasında önce çıkan ve insanlığın ufkunu ilerletmiş kişilere bu şekilde yaklaşılması doğrudur.

EJA: LGBTQ bireylerin uğruna savaştıkları hak ve özgürlükler çerçevesini nasıl değerlendiriyorsunuz? Sizce bu hak ve özgürlükler içinde yaşadığımız meta üreten mevcut emperyalist-kapitalist sistemi konsolide ediyor mu? Burada çelişkili bir durum var mı?

İS: Burada çok çelişkili bir durum var. Bir yandan evet, bunu daha önce de kendi yazılarımda vurgulamıştım. Öncelikle, burada çok zor mücadeleler altında kazanılan bu haklar çok kolay bir şekilde geri alınabiliyor, buna daha sonra değineceğim. Bir diğer taraftan bu hak ve reformların hapsoldükleri bir çerçeve var. Ve maalesef son kertede buna mahkumlar. Verili üretim tarzını ve bu temeldeki mevcut toplumsal ilişkileri kökten değiştirmek için ve elbette

üstyapıda tutarlı bir ideolojik mücadele verilmeksizin bu meseleyi çözümleyebilmemiz imkansız. Ancak burada gözden çıkartılmaması gereken bir mesele var, o da bu mücadelelerin sonuna kadar meşru olmaları durumudur. Ben bunu kısaca Lenin'in boşanmayla ilgili söylediklerine benzetiyorum, **''Boşanma hakkının olması herkesin boşanacağı anlamına gelmez ama boşanma hakkının olmaması kadının köleliği anlamına gelir.''** Bu çok doğru. Nitekim bizler de bu meşru talepleri destekliyoruz. Fakat bununla birlikte hem bunların son tahlilde verili ilişkilerin içerisine hapsolacaklarını söylüyoruz, hem de mülkiyet ve tabi kılma ilişkilerini eleştiriyoruz.

EJA: "Cinsel pratikler gelecekte neye benzeyecek ve eşcinsellik sosyalizm ve komünizm süresince var olmaya devam edecek mi? "Böyle bir sorunun peşinde olmak "hetero aklının" bu metinde bile ne kadar güçlü durduğunu sizce izah etmiyor mu?

İS: Bense bunu uzun süreli bir araştırmanın sonucunda sorulan çok samimi bir soru, hatta belki de queer bir topluma göz kırpması olarak görüyorum. Röportajımızın başka bir bölümünde de değindiğim üzere son tahlilde verdiğimiz mücadele "4 Bütünleri" kapsıyor. Yani bütün baskı ve sömür ilişkilerinin bittiği bir topluma dair neyi tahayyül edebiliriz? Mevcut koşullarda erkek hakkının işlediği cinsel pratikler sömürsüz ve toplumsal cinsiyet rollerinin ortadan kalkacağı bir dünyada nasıl bir hal alacak? Sorulan sorular bunlar ve sorulmaları da gerekiyor. Eğer bu hetero aklın bir sorusuysa eşcinsel akıl bu soruyu nasıl sorardı ya da daha doğrusu sorar mıydı? Amiyane bir tabirle, şeyleri olduğu gibi bırakmalı mıyız? Yani herkesin anlatısı objektif olarak doğru mudur? Sanırım bir kez daha bu sorulara geri dönmüş bulunuyoruz.

EJA: Belgede trans bireylerin durumuna çok genel olarak değinilmiş. Komünistler trans bireylerin toplumu yönetmek de dahil kendini her şekilde ifade etme hakkını, ayrıca cinsiyet değiştirme taleplerini destekleyecekler mi? Veya daha spesifik

olarak sormak gerekirse, sosyalist bir toplumda cinsiyet değiştirme uygulaması talep eden herkese anayasal bir hak olarak ücretsiz şekilde bu sağlanacak mı?

İS: Evet bu doğru bir tespit, belge içerisinde bir paragrafta değinilen bir mesele, bu önemini eksiltmiyor tabii ki. Ben açıkçası dosyanın yazılmış bulunduğu tarihin bunda etkisi olduğunu düşünüyorum, bu mesele ve belgenin yayımlanmasından sonra tartışmaya açılan ya da toplumsal olarak daha da görünürlük kazanan tüm meseleler için geçerli bu durum.

Bir yeni komünizm taraftarı olarak burada sorduğunuz tüm sorulara vereceğim cevap ise doğrudan “evet” olacaktır. Bu mesele bizim bütünlüklü olarak toplumsal fay hatlarını ele aldığımız bir formülasyonda **5 DURDUR!** içinde de ifadesini bulur. Bu beş maddeden bir tanesi: “Ataerkil ayrımcılık, insandışılaştırma, cinsel yönelime ve cinsiyete dayalı her türlü baskıyı durdurun!” şeklinde formüle edilir. şimdi bu önemli bir mesele, biz toplumda cinsiyete ve cinsel yönelime dayalı tüm baskılara karşı mücadele vereceğiz ve bu baskıların radikal bir şekilde dönüştürölmesi için mücadele edeceğiz. Belgede parti içi bir tutumdan bahsedilirken, Bob Avakian tarafından yazılan ve devrimden sonra yeni bir toplumun nasıl işleyeceğini somut olarak gözümüzde canlandırmamıza yardımcı olan *Kuzey Amerika’da Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa* tasarı önerisinde bu meseleye dair de belirli bir bakış açısı vardır. İnsanların kendilerini, cinsel yönelimlerini ifade edebilmeleri noktasında bir engelle, aşağılamayla karşılaşmamaları gibi. Ve yine insanların bu konudaki taleplerini dikkate almak da mücadelesini verdiğimiz toplumun radikal bir şekilde dönüştürölmesinin bir parçasıdır.

EJA: ‘Kimlik politikaları’ alt başlığında: “...” kimlik grubunun” kısa zamanlı koalisyonlarla hareket ederken her zaman diğerlerinden önce kendi isteklerini ön planda tutmasıdır. Bunun aksine proletarya, ortak düşmanı görür ve bütün bu baskının sebebinin ortak kaynağını ve asıl çözümünü, proletarya ve onun öncü partisi tarafından önderlik edilen,

sonuna kadar götürülmüş ve tarihin bu devrinde bütün insanlığın temel isteklerini temsil edecek olan gerçek bir devrimde görür.” Geleneksel olarak solun “kimlik siyaseti”ne bir alerjisi var. Sizin programda da bu devam ediyor. Buna dair neler söylemek istersiniz?

İS: Bu soruda değinmeden edemeyeceğim belirli noktalar var. Geleneksel olarak sol dediğimiz zaman bir hayli geniş bir spektrumdan bahsediyoruz. Bana kalırsa şu an günümüz “sol” hareketlerinin kimlik politikasıyla pek de bir sorunları yok. Aksine, bu meseleye gayet kesişimselci bir şekilde dahil oluyorlar! Bununla ne demek istiyorum?

Burada bahsedilen kesişimselcilik kavramı, Revolution gazetesi yazarı Nayi Duniya’nın da dediği gibi bir anlamda bir “**bakış açısı epistemolojisi**dir”. Dünyayı olduğu haliyle bırakarak baskının çeşitli biçimleri arasında bir sıralama yapma ve bunları karara bağlamak için bir çerçeve oluşturulmasıdır. Bu durum açık bir şekilde bu baskıların altındaki itici güçleri ve temel dinamikleri analiz etmekten uzak kalır. Bununla beraber kendi çizdikleri çerçeve ne yazık ki sistemik ilişkileri analiz etmekten yoksun olduğu için, dünya çapında ter atölyelerinde sömürülen kitleler de dahil olmak üzere pek çok başka baskıya maruz kitleler bu çerçeveye giremezler. Yine aynı şekilde kesişimsel bir kimlik olarak yaklaşıldığı takdirde sınıf kavramı da kapitalist-emperyalist sistemin anlaşılma başlanması gibi bir anlama da gelmez. Bir kez daha belirtmekte fayda var, bilimsel bir yaklaşım olmadan bütün bu direniş ve mücadeleler bunların kaynağı olan sisteme tekrar yönlenirler. Şimdi buna açıklık getirdiğimize göre şunu tekrar söyleyebilirim, sizin düşündüğünüzün aksine ‘‘sol’’ bu meseleyle gayet ilgilidir ama demin de tanımını yaptığım kesişimselci bir şekilde! Dolayısıyla alerjik bir durumumuz yok, nitekim bağışıklık sistemimizde bir problem yok! Ancak şunu söylemekte fayda var, bundan bir önceki sorunuza verdiğim cevapta **5 DURDUR!** formülasyonundan bahsetmiştim. Şimdi burada önemli bir mesele var çünkü bunlar toplumun kaygı alanları.

Bunlar baskı, sömürü ve dehşetin yoğunlaşmış halleri. Biz bunlarla mücadele ediyoruz ve etmeliyiz de. Ancak bunu **5 DURDUR!** dediğimiz komünist mücadelenin belkemiğini temsil eden fay hatlarının her birini ‘‘doğal’’ olarak bu maddelerde formülasyonuna gidilen problemleri ‘‘deneyimlemiş’’ özel bir grup, özel olarak yürütmemelidir. Yani bu eşitsizliklere ve baskı ilişkilerine karşı ‘‘farklı anlatıları olan farklı gruplar’’ şeklinde mücadele edilmemelidir. Çünkü ne ırksal ne de sınıfsal bir hakikatten söz edemeyiz. Mesele şeyleri olduğu gibi, gerçek hareketliliği içinde anlayabilmek ve elbette bunu dönüştürebilmektir. Bunu yaparken objektif realiteye bakmamız gerekiyor, ‘‘kimliksel hakikatlere’’ yani anlatılara değil.

EJA: Neye dayanarak ‘‘kimlik politikalarının büyük çoğunluğu son tahlilde devrimin gerekli olmadığı ya da en azından devrimin mümkün olmadığını düşünür’’ gibi bir çıkarsamaya gidiyorsunuz? Kimlik siyaseti içinde aktif olan bireylerin de devrimci, komünist ya da sizlerinki gibi komünist bir devrim hayalinin olamayacağını mı düşünüyorsunuz?

İS: Tam tersi! Kesinlikle böyle bir ‘‘hayalleri’’ olmalıdır! Bütün bu baskı ve sömürüyü ortadan kaldıracılabilmemiz için olmalıdır. Ancak kimlik politikalarının çizdiği sınırlardan ve ‘‘anlatı’’ mefhumundan, yani herkesin kendi hakikatlerinin peşinden koşması noktasından yeterince bahsettiğimi düşünüyorum. En basit tabiriyle objektif realite böyle bir şey değildir. Bunun doğru ve tutarlı bir şekilde anlaşılabilmesi için ve tabi dönüştürülebilmesi için bilimsel yaklaşım şarttır. Yeni komünizmin kritik önemi de tam bu noktada bir kez daha devreye girer. Hem bu sistemin dinamiklerinin ve başat çelişkilerinin objektif realite ışığında çözümlenmeleri, hem de bundan önce yapılmış olan tali bazı hataların çözümlenmesi ile bu noktada ihtiyacımız olan perspektifi bize sağlar. Yani kısacası devamlı olarak söylediğimiz bir noktaya geliriz. Bu baskı ve sömürü ilişkilerinin bitirilebilmesi için devrim zorunludur, mümkündür ve arzulanabilir. Bugün, ezilen en temel kitleler de dahil olmak üzere bütün insanlığın

kurtuluşu için, ya nihai amacı sömürücü ve baskıcı ilişkilerin olmadığı komünist bir dünyayı hedefleyen gerçek bir devrim yapacağız, ya da insanlık bugün yaşadıklarını gelecekte de -ki eğer bir gelecekleri olacaksa- yaşamaya devam edecek. Eğer sorunuza geri dönecek olursak, ezilenlerin tam da böylesi bir devrime ihtiyacı var. Ve evet, toplumun her kesiminden gelen insanlar bunun öznesi ve önderi olabilirler.

Ercan Jan Aktaş Kimdir?

Sosyal bilimci, yazar. Sosyal bilim çalışmalarını sürdürdüğü Ortadoğu Tarih Akademisi Girişimi ve Dut Ağacı Kolektifi bünyesindeyken ‘‘Ben Öldüm Beni Sen Anlat’’ (Belge Yayınları, 2006) ve ‘‘Öykülerle 12 Eylül’’ (Kolektif, 2013) adlı çalışmaların kitaplaştırılmasında yer alır. Bunlara ek olarak Aktaş’ın ‘‘Sertav Çiya’ya Mektuplar’’ (Vate Yayınları-2008) ve ‘‘Gitmek’’ (Kaos Yayınları, 2020) adlı iki kitabı daha vardır. Şu an da Fransa’da bir yandan EHESS’te (Ecole des Hautes Etudes en Science Sociale) master yapmakta bir yandan da Barış İçin Vicdani Ret çalışma grubunda çalışmalarına devam etmektedir.

Cumhuriyetçi Faşistlerin Nefret Dolu Anti-Trans Yasa Dalgası

ABD’nin düzinelerce eyaletinde faşist Cumhuriyetçiler, trans bireylerin ve genel olarak LGBTQ bireylerin haklarını kısıtlamayı hedefleyen eşi benzeri görülmemiş ayrımcı kanunları yasalaştırıyorlar. Human Rights Campaign¹ (İnsan Hakları Kampanyası) organizasyonu 13 Mart’a kadarki süreçte bu sene 82 anti-trans kanunun eyalet yasalarına sunulduğunu rapor etmekte. Bu rakam, bir önceki senenin tamamında sunulan 79

benzer kanunu geçerek daha şimdiden 2021'i "tarihte en çok anti-trans kanunun geçirildiği sene" yapıyor.

Şimdiden çok açık olan bir şey var ki Cumhuriyetçi faşistler tarafından pek çok eyalette trans bireylere karşı saldırıların yoğunlaşması, trans bireylere sadece daha çok zarar verilmesine ve genel olarak topluma zarar verilmesine yol açacak faşist bir kampanyadır.

NBC News raporuna göre pek çok eyaletteki meclis üyeleri Alliance Defending Freedom (ADF) [Özgürlüğü Koruma Birliği] isimli Hristiyan Faşist bir "savunma grubu" tarafından bu kanunları yapmaya ve bu saldırıların parçası olarak mahkemelerde davalara katılmaya teşvik edildi. ADF, kendi tanımları ile "ahlaki ve Hristiyan bir temel üzerine inşa edilen [ABD] yasal sisteminin giderek dini özgürlüklere, insan yaşamının kutsallığına, ifade özgürlüğüne, evliliğe ve aileye karşı bir yolda ilerleme", başka bir deyişle Hristiyan faşist değerlere ve düşüncelere karşı ilerleme eğilimine karşı mücadele etmek için kurulmuştu. Faşistlerin yasama ve yürütmeye katmaya çalıştıkları kanunların *sadece bir kısmı* şöyledir.

Trans Gençleri Spor Aktivitelerinin Dışında Tutmak

Pek çok kanun tasarısı transseksüel gençliğin spor aktivitelerine katılmasını yasaklamak üzerine. Daha bu sene, 25'ten fazla eyalet meclisi bu yönde kanun tasarılarını uygulamaya koydu. Mart ayında Mississippi eyalet başkanı "devlet okullarının doğum cinsiyetine dayanarak takımları düzenlemesini zorunlu kılan ve transseksüel öğrenci atletlerin kendi cinsel kimliklerine göre okul sporlarında yer almasını engelleyen" bir yasayı imzaladı. (NBC News²)

Bu kanun tasarıları üzerine, futbol yıldızı ve Olimpik altın madalya sahibi Megan Rapinoe yakın zamanda, "Bu tasarılar yakın zamanda LGBTQ insanlara karşı yapılan en yoğun saldırılardan biridir. Spor, trans bireylerin haklarına

saldırılan başka bir meydan haline geldi. Bu girişimler, tıpkı global bir salgının içinde bulunan diğer çocuklar gibi kendilerini yalnız hisseden ve değer ve destek görmeye ihtiyaç duyan trans gençlere büyük zarar vermektedir. Salgından önce bile her üç trans gençten biri intihar girişiminde bulunduğunu bildiriyor ...” (Washington Post ³).

Özellikle trans kadınlara karşı spor mücadelelerinde “eşitlik” konusunda değinilen bazı sorunlarla ilgili objektif bir karmaşıklık bulunmaktadır; profesyonel ve en üst düzeyde bu sorunlar daha çok mantık temelli görüşmelere ve tartışmalara çağrı yapmaktadır. Aşağıdaki açıklama notunu inceleyebilirsiniz. Ancak faşistler kendi yaklaşımlarını kadınlara karşı “adalet” temelinde savunsalar da trans bireylere karşı bu saldırılar ve onların **faşist hedefleri** spor alanında ve bunun dışında kızları ve kadınları korumaktan tamamen uzaktır. Temel amaçları, **evde ve toplumun her köşesinde kadınların erkeklere boyun eğmesine indirgenebilecek şekilde baskıcı patriyarkal kuralları ve katı geleneksel cinsiyet normlarını desteklemektir.**

Bu zedeleyici davranışlar kınanmalı ve en sert sözcüklerle teşhir edilmelidir.

Trans Bireylere Yardım Eden Tıbbi Uzmanları Hedeflemek

Yakın zamandaki trans bireylere karşı en iğrenç faşist saldırılardan biri, doktorların transseksüel gençlere *tıbbi müdahale* ve *tavsiye* sunmalarını yasadışı ilan eden Arkansas eyaleti kanunudur. Bu kanun trans gençleri ve doktorlarını cezalandırmayı amaçlayan kanun tasarılarının içindedir. Örneğin 6 Nisan’da Arkansas meclis üyeleri⁴, Cumhuriyetçi olan eyalet başkanı Hutchinson’ın ⁵ vetosuna rağmen, doktorların gençlere “cinsiyet uyumu”⁶ sağlayıcı tıbbi müdahaleler yapmalarını veya gençleri bu müdahalelere yönlendirmelerini yasaklayan bir kanunu korumak yönünde ezici üstünlükle sonuçlanacak şekilde oy kullandı.

Mart sonlarında, South Carolina⁷ meclisi tıbbi profesyonellerin 18 yaş altındaki transseksüel bireylere geçiş süreci müdahaleleri yapmalarını bir suç ilan eden bir kanun tasarısı sundular. Suçlu bulunan bir tıbbi sağlayıcı 20 yıla kadar hapis cezasına çarptırılacaktı. Bir düşünün –**Pek çoğu korkunç acılar çeken gençlere yardımda bulunmak için 20 yıl hapis.** Bu kanun tasarısı aynı zamanda öğretmenlerin ve diğer okul çalışanlarının, 18 yaşının altındaki bir öğrencinin “kendi cinsiyeti hakkındaki algısı cinsiyetiyle uyuşmuyor ise” bu öğrencilerin ailelerine haber vermelerini zorunlu kılacaktı. Başka bir deyişle, bu tasarı öğretmenleri transseksüel olduklarını düşündükleri öğrencilerini ailelerine bildirmek zorunda tutuyordu. Alabama’da da çok benzer bir tasarı beklemede ve 30 Mart’ta, Teksas⁸ Senatosunda ve Temsilciler Meclisinde Texas eyaletinde herhangi bir doktorun 18 yaş altındaki transseksüel bireylere cinsiyet uyumu sağlayıcı tedavi sunmasını yasaklayan bir kanun tasarısı düzenlendi.

Diğer Nefret Dolu Tasarılar ve Kanunlar

Bütün bunlar ABD’nin her tarafında pek çok eyalette LGBTQ bireylerin haklarına saldırıda bulunan, American Civil Liberties Union⁹ [Amerikan Sivil Özgürlükler Sendikası] tarafından “trans gençlere sağlık hizmetlerini engelleme”, “tek cinsiyetli tesis uygulamaları şeklindeki yasaklar”, “kimlik belgeleri üzerine yasaklar”, “sağlık sektöründe, evlat edinilme ve koruyucu aile sisteminde, okullarda ve öğrenci birliklerinde dine dayalı muafiyet” ve “diğer dine dayalı muafiyet” şeklinde kategorize edilen başka kanun teklifleriyle uyum içindedir.

Devlet ve eğitim kurumlarında farklı seviyelerde de bu saldırılar devam etmektedir. Örneğin, “dini özgürlükler” adına 10 Mart tarihinde Senato ve Temsilciler Meclisi üyesi Cumhuriyetçi faşistler “Child Welfare Provider Inclusion Act”¹⁰ [Çocuklara Yardım Sağlayanları Kapsayıcı Yasa] ismini

verdikleri, anti-LGBTQ koruyucu aile ve evlatlık edinme ajanslarının çocuk yardımı programlarından yararlanmasını engelleyen eyaletlere yapılan federal yardımı ciddi derecede düşürmeyi amaçlayan bir yasa tasarısını sundular.

Teksas eyaletinde bulunan ve dünyanın en büyük Baptist üniversitesi olan Baylor Üniversitesi¹¹, “Bir çalışanın eşinin sadece karşı cinsten ise mütevakkıf sayılabileceği” şeklindeki ilkesinin hala arkasında durmaktadır. Baylor bu konudaki soruları Teksas eyaletinde bulunan Hristiyan faşist First Liberty Institute [İlk Özgürlük Enstitüsü] örgütünün bir avukatına yönlendirdi. Bu örgütün sözcüsü şöyle söyledi: “Baylor gibi dini bir organizasyonun kendi bürokratik şeklini, beklentilerini, sigorta politikasını İncil’in aile ve evlilik tanımını da dahil olacak şekilde dini inançlarına dayandırma hakkı kadar kutsal olan neredeyse başka hiçbir şey yoktur.”

Cumhuriyetçi faşistler tarafından pek çok eyalette trans bireylere karşı saldırıların yoğunlaşması, trans bireylere sadece daha çok zarar verilmesine ve genel olarak topluma zarar verilmesine yol açacak faşist bir kampanyadır, ve en sert sözcüklerle teşhir edilmeli ve kınanmalıdır.

Açıklayıcı Not: Spor müsabakalarında “adalet” konusunda öne sürülen bazı sorunlar objektif bir karmaşıklık içermektedir, özellikle de sporda trans kadınlar meselesinde şu anda kendini kadın olarak tanımlayan ancak doğumda cinsiyetleri erkek olarak belirlenen kişilerin kadın sporlarında (gerçekten hormonal tedavi görüp görmediklerine ve/veya cinsiyet değiştirme ameliyatı olup olmadıklarına bakılmaksızın) yer almasına izin verilmesi gerekip gerekmediği, ya da bu tür trans kadın atletlerin doğuştan kadın olan atletlere karşı “adaletsiz” bir avantajdan yararlanıp yararlanmayacakları konuları gündemdedir.

Bu sorunların bazıları erkekler ergenlik dönemini geçtikten

sonra kadın olmak için fiziksel bir değişim geçirirler dahi, potansiyel olarak ergenliklerini erkek olarak geçirme sürecinden “taşıyabilecekleri” bazı fiziksel özellikler (örneğin testosterona bağlı daimî kas kütlesi ve kemik yapısı değişiklikleri) olması ihtimalidir. Bu sorun özellikle ekonomik bursların, sponsorlukların ve sporcuların geleceklerini önemli derecede etkileyebilecek başka tür desteklerin sunulduğu elit ve profesyonel seviyelerde daha da yoğunlaşmaktadır. Bu sorunlar bilimsel bir yaklaşımı gerektirmektedir. Title IX¹² [Başlık 9] altında bazı ilerlemeler kaydedilmiş olmasına rağmen, trans kadınların haklarını ve sağlıklarını korurken aynı zamanda da daha geniş engellerle ve genel olarak dünyanın her tarafında spor alanında ve hayatın başka boyutlarında da kızlar ve kadınlar tarafından hissedilen geleneksel ayrımcılıkla mücadeleye devam etme ışığında en iyi yaklaşımın bulunması için mantık çerçevesinde daha çok fikir yürütme ve tartışma gerekmektedir.

1. [Breaking: 2021 Becomes Record Year For Anti-Transgender Legislation, Human Rights Campaign](#), 3/13/21.
2. [Mississippi governor signs bill banning trans athletes from school sports](#), NBC News, 3/11/21,
3. [Megan Rapinoe: Bills to ban transgender kids from sports try to solve a problem that doesn't exist](#), Washington Post, 3/28/21.
4. [Arkansas legislators pass ban on transgender medical treatments for youths, overriding governor's veto](#), Washington Post, 4/6/21.
5. Arkansas eyaletinin Cumhuriyetçi başkanı Asa Hutchinson, bu yasayı veto etti -bu veto açık ara üstünlükle eyalet meclisi tarafından reddedildi. Kendisi yasa hakkında “bu devletin hedefi değildir” dedi ve “parti olarak sahip olmamız gereken şefkat ve muhafazakarlık mesajını” taşımadığını söyledi. Durumun ne kadar ciddi olduğunu göstermek adına, Donald Trump hemen Hutchinson’ı “sadece isim olarak cumhuriyetçi” bir sıksa sıklet ilan ederek görevden aldı ve ekledi: “Bay bay Asa, onun sonu budur.” İşte bu, trans gençleri kız ve kadın sporlarından alıkoyan bir yasa tasarısının ve tıbbi

profesyonellere “tıbbi vicdani ret” (Hristiyan faşistlerin en sevdiği taktiklerden biri olan, bizzat Hutchinson’ın sözleriyle “doktorların herhangi bir işlemi vicdani sebeplerle reddedebilmesini sağlayan”, özellikle LGBTQ hastaları reddetmek amacıyla kullanılacak bir kavram) hakkı tanıyan başka bir tanesinin de altına imzasını atan bir Hristiyan faşistin konu hakkındaki söyledikleri.

6. Cinsiyet uyumu ve cinsiyet uyumu sağlayıcı insanların kendilerini tanımladıkları cinsiyeti geliştirebilmelerini sağlayan tıbbi prosedürleri ve genel bakımı anlatmak için kullanılmıştır.
7. [South Carolina Lawmakers File Extreme Anti-LGBTQ Bill That Would Criminalize Medical Professionals Who Provide Essential Care to Transgender Youth](#), SC United for Justice & Equality.
8. [Texas could follow Arkansas in passing anti-trans health care bill](#), Chron.com, 3/30/21.
9. [Legislation Affecting LGBT Rights Across the Country](#), ACLU.com, 4/9/21.
10. [LGBTQ groups mobilize against bill sponsored by Pa. Rep. Kelly targeting same-sex adoptions](#), Pennsylvania Capital-Star, 3/24/21.
11. [Baylor denies health care dependency status to same-sex spouses of university employees](#), Baylor Lariat, 4/7/21.
12. Title IX [Başlık 9] 1972 Eğitim Reformunun bir parçası olarak yürürlüğe konan bir federal kanundur. Federal destek alan okullarda ve diğer eğitim kurumlarında cinsiyete dayalı ayrımcılığı yasaklamaktadır.

Vatikan’ın Eşcinsellik Çıkışı: Kurumsallaşmış Baskı ve Ayrımcılık Doktrininden Kurtulmanın Hayati Önemi

Üzerine

“Dinin akıl dışı doğasını teşhis etmek, dine hakaret etmek değil, dini düşüncenin gerçek yapısını ve niteliğini dile getirmek anlamına gelir.”

– Bob Avakian, *Aklı Özgürleştirmek ve Dünyayı Kökten Değiştirmek İçin Tüm Tanrılardan Kurtulun!*, s.210

15 Mart 2021 tarihinde haber servislerine düşen bir gelişme dikkat çekiciydi. Vatikan, Katolik Kilisesi’nin eşcinselliği *günah* olarak kabul ettiğini ve bu doğrultuda eşcinsel evliliklerin de *kutsal* sayılamayacağını -günah olan bir şeyin mantıken kutsallığının olmadığını- kamuoyuna duyurdu. Papa Francis’in de onayladığı bu bildiri 7 farklı dilde kamuoyuna deklare edildi. [1]

Anımsanacağı üzere Papa Francis, Arjantin’de Başpiskoposluk görevinde bulunurken eşcinsel çiftler için sivil birliktelikleri eşcinsel evliliklere bir alternatif olarak onaylamıştı. Papa Francis’in şu ana dek eşcinsellik meselesinde çizdiği reformist ılımlı tavır göz önüne alındığında -Papa geçtiğimiz yıl bir belgeselde eşcinsel bireyler için “Onlar da Tanrı’nın çocukları ve aile kurma hakları var” demişti- Vatikan’ın bu “eşcinsellik günahıdır” çıkışı kimi çevrelere şaşırtıcı gelmiş olabilir. [2] Muhtemelen aynı kesimler “modern dünyanın” getirdikleriyle dini ideolojinin kendi seyrinde zaman aşımına uğrayıp bir gün kendiliğinden ortadan kalkacağını veya insanların reel dünyadaki seçimlerine ve düşünme biçimlerine bir aşamadan itibaren karışmayacağını, zamanla bu ideolojinin ve temsilcilerinin bir tür sembolik manevi danışmanlık hizmetine dönüşeceğini umuyorlar. Ne yazık ki işler bu kadar basit ve naif bir seyrinde işlemiyor.

Dini ideolojiler ve temelde inanç sistemleri gibi binlerce yıllık tarihi bulunan sistemli öğretilerin her ne kadar kendi

evrimsel öyküleri bulunsa ve sosyal-ekonomik gelişmelerin etkisi ile kendi anlatılarında bazen içerik ve nüans açısından, bazen de bu anlatının aldığı ifade şekli ve sunumuna dair biçimsel dönüşümleri bulunsa da, taviz veremeyecekleri sağlam bir çekirdeklerinin bulunduğunu görebilmek gerekiyor. **Bu sağlam çekirdeğin işlevi, esas olarak insanlar arasındaki eşitsiz mülkiyet ilişkilerini ve bunlara tekabül eden toplumsal rolleri pekiştirmek, ayrıca insanın akıl ve irade gibi tanımlayıcı kategorilerini sonsuz-mutlak-yaratıcı şeklinde çeşitli niteliklerle tanımlanan aşkın tanrı düşüncesi altına yerleştirip hem bir tür bağımlılık ilişkisi kurmak, hem de kendi araç ve kurumları ile bunun bekçiliğini yapmak şeklinde belirtilebilir.**

Şüphesiz bireylerin, özellikle de toplumda belirleyici mekanizmaların başında bulunan bireylerin kendi düşünce ve yönelimlerinin son derece gerçek etkileri olabilmektedir. Sayısız reform hareketinde ve kazanılmış hakların pek çoğunda, toplumsal mücadelelerin belirleyici etkisinin de bir sonucu olarak iktidar kurumlarının ve sistemin diğer ideolojik aygıtlarının içinde önemli pozisyonlarda yer alan çeşitli şahısların attıkları çeşitli adımların belirli değişikliklere vesile oldukları bilinmektedir. Bu durum özellikle burjuva demokratik haklar çerçevesinde yürütülen ve talepleri sistem içinde reformlarla sınırlı olan mücadelelerde dikkate alınması gereken ve yaratabileceği etkiler açısından her seferinde dikkatli bir şekilde analiz edilmesi gereken bir durumdur.

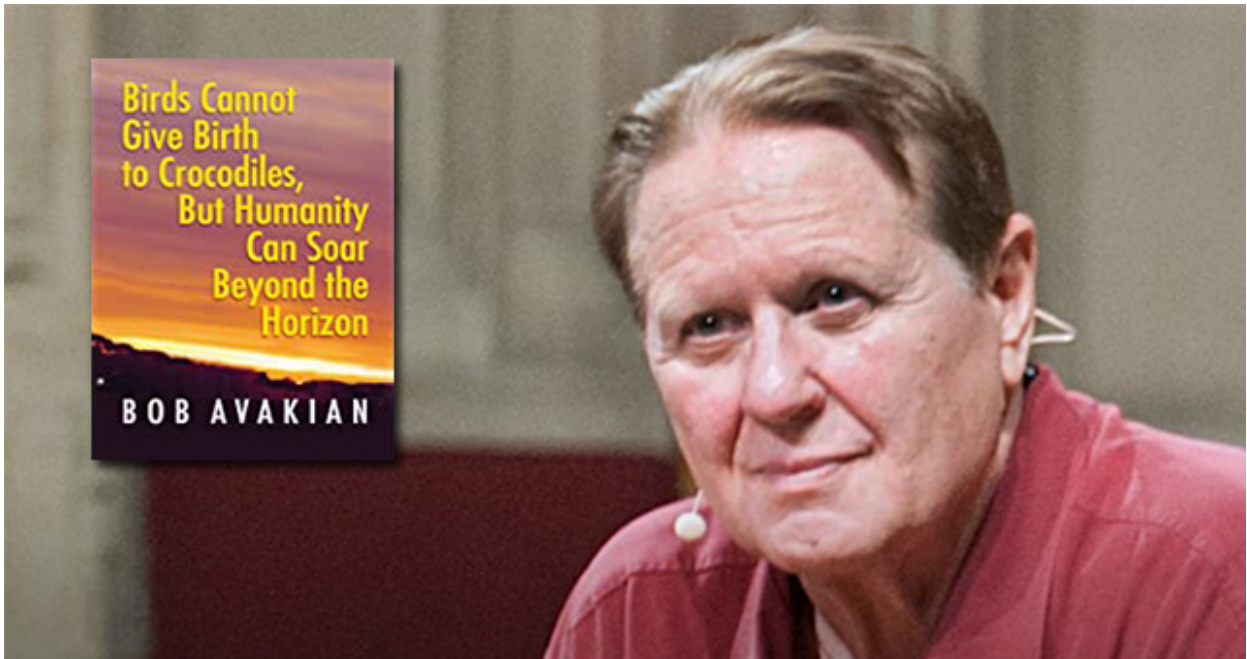
Aralarındaki bütün çelişkilere ve ciddi farklılıklara rağmen, mesele erkek egemen geleneksel baskıcı ilişkilerin ve eşitsizliklerin sürdürülmesi, bilime ve bilimsel düşünceye meydan okunması ve insanlığın orta çağın köhnemiş ilişkilerine ve değerlerine hapsedilmesi olunca Katolik Kilisesi de İslam da aynı dilden konuşmaya başlar.

Fakat öte yandan, eğer karşı karşıya olduğunuz herhangi bir fenomenin çok daha derin kökleri varsa ve bu köklerin tutunduğu, dolanıp iç içe geçtiği ve birbirini büyüterek güçlendirdiği oldukça derinlerde ve kuvvetli dayanak noktaları bulunuyorsa, işte bu noktada gerçekçi ve ciddi olmanız gerekir. Dolayısıyla buradaki esas mesele Papa Francis'in bir birey olarak, hatta ünlü ve sembolik bir birey olarak eşcinsel bireyleri hoş görmesi ve ılımlı davranması meselesi değildir. **Mesele Papa'nın neyi temsil ettiği, temsil ettiği şeyin objektif dünyadaki gerçek işlevi ve doğrudan insanlığın geçmişi, bugünü ve geleceği üzerindeki etkisidir.**

Vatikan'ın açıklamalarının, içinden geçtiğimiz dünyada öne çıkan baskı, sömürü ve ayrımcılık biçimlerinden birine -bütün insanlığın kurtuluşu önünde aşılması gereken en önemli engellerden birine- kadına ve eşcinsel bireylere yönelik erkek üstünlenmecisi, ötekileştirici, değersizleştirici, sıklıkla fiziksel ve psikolojik şiddet içeren, tarihsel açıdan

kurumsallaşmış patriyarkarya ve bu sistemi güçlendiren kapitalist-emperyalist üretim ilişkilerine tekabül ettiğini görebilmek gerekiyor.

Vatikan'ın açıklamalarının özünde yer alan ve insanları köleleştiren bütün gerici ideolojik örtünün açık bir şekilde kaldırılıp atılması gerekiyor. Kutsal kabul edilen, insanlık tarihinde verili üretim ilişkileri temelinde "tanrı kelamı" veya "elçi sözü" şeklinde kaleme alınmış, baskı, eşitsizlik, ayrımcılık, kölelik ve şiddeti meşrulaştıran metinler - herhangi bir mutlak güçten değil, fakat somut olarak insan düşüncesinin bir ürünü olarak tarihsel açıdan yapılanmış bu değer yüklü metinler- ne anlatırsa anlatsın, "eşcinsellik" bir sapıklık, şeytanın işi veya cehennemlik günah değildir! Ve bu şekilde kabul edilmesi ve bunun kabulü için uğraşılması son derece kaygı uyandıran korkunç bir durumdur. Değil 7 dilde, 197 dilde de yazılsa bu hakikat değişmeyecektir. Günümüzde milyonlarca insan hararetli bir şekilde bu saçma sapan iddiaları sahiplenip bunları doğru kabul etse de, iktidarlar bu doğrultuda yasalar ve cezalar belirlese de bu hakikat değişmeyecektir.

Bob Avakian: *"Eşcinsel kimliğinin ve eşcinsel haklarının savunulmasının pozitif ve pek çok açıdan sistem için yıkıcı olabilecek potansiyelinin farkında olmamız gerekir."*

Öte yandan eşcinsel bireylerin evlenmesinin takdis edilmesi veya edilmemesi gibi bir durumun da tamamen ideolojik bir örüntü olduğu belirtilmelidir. Ve daha temelde, evlilik ve aile gibi kurumların ontolojik açıdan bir kutsallık-değerlilik durumu bulunmamaktadır. Her ikisi de insan toplumunun gelişimi içinde ve şu anda bilinen anlamıyla tarihsel süreçler içinde yapılanmış sosyo-kültürel-biyolojik ve ekonomik temelli kategorilerdir. Bununla birlikte, içinden geçtiğimiz kapitalist-emperyalist sistemin işleyişi ve insan topluluklarını örgütleme tarzı açısından bu kurumların son derece önemli işlevleri bulunmaktadır. Özellikle faşist iktidar mekanizmalarının ön plana çıkarak bütün bir dünya sahnesi üzerinde belirleyici ve yıkıcı etkilere neden olduğu günümüz koşullarında, dini ideoloji başta olmak üzere sistemin ideolojik aygıtları her seferinde bu konuları gündeme taşımakta ve toplumları bu konular ekseninde kutuplaştırmaya devam etmektedir. Bununla birlikte, tüm insanlığa karşı sorumluluk bilincini içeren doğru bir yöntemsel yaklaşımla bu negatif kutuplaştırmaya karşı çıkılması ve bütün baskı ilişkilerinin temelden sarsılarak her birinin köklerinden sökülüp atılacağı bir dünya hedefi doğrultusunda hareket edilmesi yakıcı bir mesele olarak tüm ağırlığı ile karşımızda durmaktadır.

Vatikan'ın günah saydığı ve kutsal olarak kabul etmediği eşcinsel bireylerin evliliği meselesi bir başka açıdan da önemlidir. Yeni komünizmin mimarı Bob Avakian'ın da belirttiği gibi, buradaki mesele eşcinsel evliliklerin kendi başına patriyarkal düzeni zayıflatması ve tahrip etmesi meselesi değildir. "Sömürü ve baskı üzerine inşa edilmiş bir sistemin sınırları içinde kalındığı sürece, ataerkil ilişkiler kendilerini eşcinsel evliliklerde de gösterecektir." Fakat yine Avakian'ın aynı yerde önemli bir şekilde altını çizdiği üzere "eşcinsel bireylerin evlenme hakkının savunulması geleneksel ataerkil düzene karşı ciddi bir tehdit

oluşturmaktadır". [3]

Dünyada farklı kolları ve öğretiyi farklı şekillerde yorumlama biçimleri olmakla beraber, yaklaşık 1.2 milyar Katolik bulunuyor. Hristiyan dünyası için Vatikan'ın ve Papa'nın otoritesi halen belirleyici önemini koruyor. Geleneksel düzenin temel direklerinden biri olan evlilik ve aile kurumu görüleceği üzere mesele eşcinsel bireylerin talepleri olunca yasak bölge ilan edilebiliyor. [4] Ve bu durum, bir kez daha altını çizmek gerekiyor ki, niyetlerden ve kişisel özelliklerden bağımsız bir şekilde yüzleşilmesi ve doğru bir temelde karşı çıkılması gereken son derece önemli bir meseledir.

Bob Avakian'ın şu açıklamaları tam da bu bağlamda gerekli olan mücadele açısından önemli tespitleri içerir:

"Eşcinsel kimliğinin ve eşcinsel haklarının savunulmasının pozitif ve pek çok açıdan 'sistem için yıkıcı olabilecek potansiyelinin farkında olmamız gerekir. Her ne kadar bu konuda da 'kimlik politikası' eğilimleri, geleneksel evlilikle ilgili muhafazakarlaştırıcı etkiler ve açıkça eşcinsel olan insanların da emperyalist orduların parçası olabilmesini amaçlayan kampanyalar gibi ciddi çelişkiler olsa da, temel boyutu itibarıyla bu mesele çok pozitif ve 'sistem üzerinde yıkıcı olabilecek' bir etkiye sahiptir ve bu etki daha fazla büyüyebilir... Eşcinsellerin ezilmesine karşı mücadele kolaylıkla ortadan kaldırılmayacaktır. Bunun taşıdığı potansiyeli ve bununla doğru şekilde ilişki kurmaya, pozitif potansiyelinin daha fazla gelişimini ve devrim hareketine katkısını teşvik etmeye duyulan ihtiyacı anlamamız gerekir."

[5]

Şu an insanlığın önünde bulunan zorlu ancak son derece gerekli görevlerin başında, bütün bir insanlığın kurtuluşu için geleneksel-baskıcı ahlak anlayışından, ayrıca sistemin metalaştırma mantığından, bütün bu olumsuz değerleri güçlendiren mevcut kapitalist-emperyalist üretim

ilişkilerinden radikal bir devrimle gerçek bir kopuş sağlayabilmek gelmektedir. Evet bütün bunlar devrim yapmakla ilgilidir, dünya çapında bu yönde yürütülen mücadeleleri etkilemeyi gerçekten amaçlayıp amaçlamadığımızla ilgilidir.

Öte yandan gerçekleştirilecek bu devrimin, Bob Avakian'ın da altını çizdiği üzere patriyarkaya ve erkek egemenliğine devamlı olarak güç kazandıran, baba figürünü ve mutlak erkek otoritesini devamlı pekiştiren inanç sistemlerinin binlerce yıllık esaretinden insanlığı kurtarması gerekiyor. Dini ideolojinin köleleştirici uygulamalarını -ve en temelde bütün bu yapının enerjisini aldığı, ona tutarlılık, kararlılık ve aynı zamanda korkunç dehşetlerin hazırlayıcısı bir karakter kazandıran sağlam çekirdeğini- hedef almayan, dini ideolojiyi ve hurafeyi insan faaliyeti ve düşüncesinin bütün alanlarında hedef almayan hiçbir toplumsal devrim projesi, ismi ne olursa olsun insanlığın gerçek kurtuluşunu sağlamada ve bugünden kökten farklı, insan onuruna layık yepyeni değerlerin toplumda kök salmasında başarılı ve yeterli olamayacaktır.

Referanslar:

[1] Bu durum henüz yakın bir geçmişte Diyanet İşleri Başkanı Prof. Dr. Ali Erbaş'ın İslam adına eşcinsel bireyleri lanetlediği ve sonraki süreçte Türkçü İslamcı AKP faşizminin LGBTQ bireylere karşı sistematik bir ötekileştirme, şeytan gibi gösterme ve terörize etme politikalarının yaşandığı Türkiye'deki durumu akıllara getiriyor. Aralarındaki bütün çelişkilere ve ciddi farklılıklara rağmen mesele erkek egemen geleneksel baskıcı ilişkilerin ve eşitsizliklerin sürdürülmesi, bilime ve bilimsel düşünceye meydan okunması ve insanlığın orta çağın köhnemiş ilişkilerine ve değerlerine hapsedilmesi olunca Katolik Kilisesi de İslam da aynı dilden konuşmaya başlıyor.

[2] Geçtiğimiz yıl Fernando Meirelles'in yönettiği *The Two Popes* isimli bir film, 2013 yılında görevinden ayrılan Papa XVI.Benedictus ile yerine gelen Papa Franciscus'un ilişkisini işliyor ve eşcinsellik meselesi de dahil olmak üzere çeşitli konularda Papa Francis'in ılımlı tavrını beyaz perdeye taşıyordu.

[3] Avakian, B. (2014). *Tüm Tanrılardan Kurtulun*. N.Domaniç (Çev.), İstanbul: El Yayınları, s.139

[4] Günümüz dünyasında eşcinsel evliliği tamamen yasak kabul eden veya hiç tanımayan sayısız ülke bulunuyor. Öte yandan eşcinsel evliliğin yasal kabul edildiği ülkelerin bir kısmında da siyasi gelişmelere bağlı olarak bu çerçeveler belli açılardan tehdit altında bulunmaya devam ediyor.

[5] Avakian, B. (2015). *Kuşlar Timsah Doğuramaz Ama İnsanlık Ufkunu Aşabilir*. S.Sezer (Çev.), İstanbul: Patika Kitap. ss.148-149

Daha Çok İdam Kartpostalı: Bu Sistem Altında Kadınlara Karşı Yapılan Dehşetler

Editörün Notu: Aşağıdaki yazı Bob Avakian'ın *BA Konuşuyor: Devrim-Daha Azı Değil!* konuşmasından derlenmiştir, konuşmanın yazılı hali temel içerik korunarak bazı minör değişikliklerden geçirilmiştir. Konuşmanın orijinalini revcom.us sitesinde bulabilirsiniz.

Aynı anda milyonlarca kadın ve kız çocuğu fuhuş ve acımasız ve de şiddetli bir pornografinin içerisine hapsediliyor, aşağılanıyor, pek çoğu buna zorlanıyorlar, bu zorlanma her seferinde ekonomik güçlüklerden kaynaklanmıyor ancak kimi zaman gerçekten şiddet yoluyla gerçekleşiyor.

Bundan yıllar önce, *Çözölmemiş Çelişkiler, Devrimin İtici Güçleri* adlı bir konuşma yapmıştım ve buradaki bir durumla ilgili olarak partili bir yoldaş bana daha önce yaptığım başka bir konuşma, (*Devrim: Neden Gereklidir, Neden Mümkündür ve Neyin Nesidir?*) ile bu konuşmam arasında kadınların durumu,

özellikle de pornografi ve fuhuş ile ilgili gerçek ve fazlasıyla canlı bir paralellik olduğunu ve bunun aynı zamanda '' *Devrim: Neden Gereklidir, Neden Mümkündür ve Neyin Nesidir?* '' konuşmamın başında belirttiğim bir fenomenle de paralellik gösterdiğini söyledi.

Bu konuşmama ''idam kartpostallarını'' anlatarak başlamıştım. Şimdi bunu bir düşünün: Kelimenin tam anlamıyla bu ülkede 1950'lerin ve 1960'ların başlarına kadar olan süre boyunca Siyahi halk devamlı bir şekilde linçe maruz kaldı. Ancak bu olayın bütünü değildir. Genellikle bu olaylar ülkenin Güneyinde yaşanırken ve genelde linç edilen insanlar Siyahi erkekler olurken bütün bunlar bir karnaval atmosferinde yaşanıyordu. İnsanlar böyle bir olayın olacağıyla ilgili olarak haberdar ediliyorlardı. İnsanlar -küçük çocukları da dahil olmak üzere bütün aileler- linçin gerçekleşeceği yerlere gidiyor ve orada piknik yapıyorlardı. Ve Siyahilerin vücudu linç edilirken, parçalanırken, yakılırken; parçalanmış vücudun bazı parçaları toplanan kalabalığa bir zafer hatırası misali takdim ediliyordu. Bu ülkenin lanet olası tarihi işte budur; evet biliyorum, bunları sindirmesi çok zor ancak bu ülkenin tarihi olan hakikatle, ve bu ülkenin nasıl kurulduğuyla, aslında ne olduğuyla yüzleşmemiz gerekiyor. Ve daha sonra öldürülen Siyahinin parçalanmış, yakılmış, linç edilmiş bedeninin fotoğrafları çekilir, bununla kartpostallar yapılırdı ve bu kartpostallar ülkenin farklı yerlerinde satılırlardı.

Ve işte bu yoldaş, *Çözölmemiş Çelişkiler, Devrimin İtici Güçleri* konuşmasında özellikle acımasız ve şiddetli pornografide olanlarla, idam kartpostallarının hikayesinin benzerliğine parmak basıyordu: Pornografide gittikçe daha da ana akım olan erkeğin, kadına fiziksel işkence yoluyla yüceltilmesi ve kadının aşağılanması. Hepimizin şu nokta ile ilgili oturup düşünmesi gerekiyor: Gittikçe daha da ana akım olan pornografinin en popüler formunun tecavüz pornografisi olduğu ve bunun gerçekten de kadının tecavüz edilmesi demek

olduğu.

Bob Avakian: *“Çocuk sahibi olmak, bir çocuğu büyötmek, eğer bunlar gerçekten yapmak istediğiniz şeylerse ve kendinizi bunu yapabilecek pozisyonda hissediyorsanız çok güzel deneyimler olabilirler. Ancak buna zorlanmak hakiki bir köleleştirmedir.”*

Ve yine bu yoldaş, yine düşünölmesi ve çok önemli olduğunu düşündüğüm başka bir noktaya da işaret ediyordu; bu toplumda kadınlara yapılanların başka herhangi bir gruba ciddi bir velvele kopmadan yapılmasının imkansız olması durumu. Evet ciddi bir şekilde pornografide tasvir edilenleri bir düşünün, acımasız ve şiddetli- hardcore pornografiden bahsetmiyorum bile, şu sözde softcore pornografiyi bir düşünün. Şunu bir hayal edin, birisinin kalkıp da Siyahi halkı bir filmde, devasa dişleri ve büyük gülümsemeleri ile karpuz yerken ve etrafta dans ederken ‘‘Yessuh Massa, Yessuh Massa.’’ diye bağırırken grotesk bir şekilde karikatürize ettiğini ve bunun toplumda hiçbir protestoyla karşılaşmadığını bir hayal edin! Hayır bu mümkün değil! Ve öyle de olmaması gerekir. Böyle bir şeyin büyük protesto ile karşılaşmadan yapılması korkunç olurdu. Veyahut kelimenin tam anlamıyla linçleri, insanlara gösterdiğinizi ve bunu bir övünç kaynağı olarak kullandığınızı bir düşünün. Bunu yapamazsınız ancak bütün bu anlattıklarımı pornografide yapabilirsiniz, hatta bütün bunlar bırakın büyük bir toplumsal protesto ile karşılaşmayı gittikçe daha da

anaakım haline geliyor. Ve şunu da eklemekte fayda var bunlar milyar dolarlık işlerdir, San Fernando Valley'deki birkaç yaşlı pespaye herifin çıkardığı bir şey değildir. Bu iş büyük bankaların ve finansal kurumları da içerir. Bu iş milyar dolarlarıyla birlikte büyük otel zincirlerini de içerir.

Ve daha önce de vurguladığım gibi bu iş gittikçe daha da anaakım olmaya başlamıştır. Sadece televizyon programlarında bile, direkt olarak pornografi gösterilmese de, heriflerin ''Hadi gidip biraz porno izleyelim.'' dediklerini duyarsınız. Bu durum hikayenin içerisine yedirilmiştir, tamamıyla doğaldır. Ve birde dokunduğum bu içeriğe tamamen bir hayat veremeyişimi düşünün. Bu gerçekten iğrenç ve öfke uyandırıcıdır. Ve bu içeriğin anaakımlaştığını düşünün.

Ve bütün bunlarla birlikte kadınların sürekli bir şekilde kürtaj ve doğum kontrol haklarına saldırılır. Bu sözde ''hayat hakçılarının'' sizlere bunun masum bir bebeğin öldürülmesi olduğunu söylemelerine izin vermeyin. Buradaki mesele kadınların isteyip istemediklerine bakılmaksızın çocuk sahibi olmalarına zorlanarak üzerlerinde kontrol sağlanmasıdır. Şimdi, çocuk sahibi olmak, bir çocuğu büyütmek, eğer bunlar gerçekten yapmak istediğiniz şeylerse ve kendinizi bunu yapabilecek pozisyonda hissediyorsanız çok güzel deneyimler olabilirler. Ancak buna zorlanmak hakiki bir köleleştirmedir. Bunu yapmak konusunda isteğinizin bir önemi bile olmamasıdır. Ve bu meselenin gerçekten de masum bebekleri öldürüp öldürmeme meselesi olduğunu öğrenmeniz için sizlere anahtar bir yöntem: Gidip bu kuduz kürtaj karşıtı grupların aynı zamanda doğum kontrolüne karşı gelmeyenlerini bulmaya çalışın. Sizi gerçekten zor bir zaman bekliyor olacak çünkü hepsi doğum kontrolüne de karşıdır. Çünkü buradaki mesele masum bebeklerin öldürülmesi falan değildir, buradaki mesele neden acımasız bir pornografinin olduğuna katkı yapan ya da doğrudan aynı sebepten ötürü, bugünlerde hakettiğinden fazlasını aldıklarına inandıkları kadının kontrol ve tahakküm altına alınması meselesidir. Yani kürtaja ve doğum kontrolüne karşı

yapılan bu saldırıların nedeni, kadınların bu kadar temel bir meselede bile, çocuk sahibi olup olmayacakları, çocuk yetiştirip yetiştirmek istemedikleri ya da çocuk yetiştirmenin bir parçası olmak isteyip istemediklerine karar verme haklarının olmadığı ve anneliği kadınlara dayatmak ve yine tekrar ediyorum, onları köleleştirmektir.

Bütün bunların yanında, her yıl sadece bu ülkede milyonlarca kadın, milyonlarca kız çocuğu tecavüze uğruyor, saldırıya uğruyor, dövülüyor, taciz ediliyor. Bunu yapanlar genellikle samimi sevgilileri olduğunu iddia edenler tarafından yapılırken, insanlığın yarısı olan kadınlar tam bir insan gibi dahi muamele görmüyorlar. Bir kez daha Siyahi halk ve kölelik tecrübesiyle ilgili düşünüyorum. Köle sahiplerinin, köleleri tarif etmek için en sık kullandıkları terimlerden birisinin ne olduğunu biliyor musunuz? ''Konuşan aletler.'' Çünkü bu onları nasıl gördükleri ve onlara nasıl davrandıkları ile alakalıdır. Bu insanlar açık arttırma blokları kuruyor, satılacak olanlar fiziksel incelemeye maruz kalıyorlardı; eğer kadınlarsa dişleri, üreme potansiyelleri, vücut şekilleri, yoğun çalışma potansiyelleri, kasları inceleniyordu. Bütün bunlar olabildiğince aşağılayıcı bir şekilde gerçekleştiriliyordu.

Ve bugün kadınların maruz kaldıkları da bundan farksızdır, erkekler tarafından kullanılan objelere indirgenirler, bebek yapan damızlık hayvan muamelesi görürler, düşünemeyen et parçaları gibi görülüp tüketilir ve sömürülürler, vücutları ve vücutlarının parçaları meta satabilmek adına kullanılır, pazarlanırlar ve baş eğmeleri için dövülürler, ortak hazza ve eşitliğe dayanmak yerine erkekler tarafından tahakküm altına alınmalarının ve ele geçirilmelerinin teşvik edilmesi için sömürülürler ve bu şekilde sunulurlar. Bütün bu aşağılanmalar ve değersizleştirmeler sadece direkt olarak bunun en ekstrem biçimlerine maruz kalan kadınlar tarafından değil, dünyanın her yerindeki kadınlar tarafından deneyimlenir. **Bu nasıl bir sistemdir ve birisi neden bunun dünyanın olabileceği en iyi hal olduğunu düşünebilir?!**

Ve insanlar cinsel yönelimlerinin başkalarından farklı olması yüzünden, baskın cinsiyet ve cinsellik rollerine tehdit olarak görüldükleri için -lezbiyenler, gayler, biseksüeller, transseksüeller, veya herhangi bir şekilde cinsel kimliklerinden emin olmayan ve bunu verili bir zamanda sorgulayanlar- tacize uğrarlar, zorbalıkla karşılaşır, genellikle intihara zorlanarak zorbalığa maruz kalırlar, şiddetle karşılaşır ve hatta katledilirler. Ve de kanunlarda bazı değişikliklerin yapılmasına, hükümet politikalarının değiştirilmesine rağmen LGBTQ bireyler, bütün bu sistemin yapısal ilişkileriyle sıkı bir şekilde beraber olan, ataerkillik ve erkek üstünlenmeciliğine yakın bir şekilde bağlı olan ve kadınları baskılayan baskın kültürün ve toplumun öne çıkan bir ögesi olarak ayrımcılığa uğramaya, hakarete maruz kalmaya ve hatta saldırıya uğramaya devam ederler.

Boğaziçi: Bir Direnişin Kronolojisi

Her şeyi 1 Ocak 2021 tarihli Tayyip Erdoğan'ın onayladığı kararname ile iktidar çevresinin akademi alanındaki bir temsilcisi olan Prof. Dr. Melih Bulu'nun kayyım rektör olarak Boğaziçi Üniversitesi'nin en tepesine atanması ile başlatmak, şüphesiz buz dağının yalnızca görünür kısmı ile ilgilenmek olacaktır.

AKP faşizminin toplumda LGBTQ bireyler, kadınlar, başta ezilen Kürt ulusu olmak üzere ezilen milletlerden, azınlık olarak tanımlanan inanç gruplarından, farklı etnisitelerden, yoksul emekçi kitlelerden, ilerici ve sosyalist çevrelerden birey ve topluluklara yönelik baskıcı uygulamalarının derinlikli bir tarihi bulunuyor. Buna Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan

itibaren -ve elbette önceki uzunca bir tarihsel evreye damgasını vuran gerici imparatorluk evresinde kendini çok yönlü şekilde gösteren geleneğin ağır baskıcı zincirlerini de bu halkaya eklemek gerek- sistemli ve azgın bir şovenizmin ve dini ideolojinin bütün bir siyaset ve düşünce çevresini belirlediğini; kuruluş sürecinin doğrudan bu baskı ve eşitsizlikleri içerdiğini, topluma giydirilecek harcın yani bunun ideolojisinin bizzat Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucu kadroları tarafından bilinçli bir şekilde inşa edildiğini ve sonrasındaki bütün bir evrenin ise egemen sınıfların rekabet halindeki başı çeken iki temel kanadının belirgin uygulamaları ile daha da yapılanan ve kökleşen bir biçime büründüğünü belirtmek gerekiyor.

Ve elbette son 17 yıllık iktidarları süresince her ne kadar -egemen güçler arasındaki ilişkilerin ve en temelde dünya arenasındaki belirleyici etmen olan kapitalist-emperyalist sistemin değişen dinamikleri ile birlikte- kendi içinde farklı evreleri bulunsa da, hakim sınıfların iktidar bileşenlerinden biri olan Gülen cemaatinin darbe girişimi sonrasında Tayyip Erdoğan'ın liderliğinde konsolide olan Türkçü-İslamcı mevcut faşizmin nasıl bir ideoloji olduğunu, hangi tarihsel dinamiklerden beslenerek yapılandığını, hangi üretim biçiminin hangi somut durumuna tekabül ettiğini, kapitalist-emperyalist dünya sistemi ile olan seyrini ve gerek bu coğrafya gerekse insanlık açısından yarattığı tehdit ve tehlikeyi görebilmek gerekiyor.

-1-

Yine de ölçeğimizi biraz daha yakın bir geçmişe yerleştirerek Boğaziçi Üniversitesi direnişine giden sürecin arka planına odaklanmak, bu fenomenin gelişim seyrini somutlaştırmak açısından verimli olacaktır.

Anımsanacağı üzere, henüz geçtiğimiz Ramazan döneminde Diyanet İşleri Başkanı Prof. Dr. Ali Erbaş, koronavirüs pandemisi vesilesi ile yaptığı Cuma hutbesinde eşcinsel bireyleri ve

kadınları doğrudan hedef alarak şu sözleri söylemişti:

“İslam zinayı en büyük haramlardan kabul ediyor. Lûtîliği, Eşcinselliği lanetliyor. Nedir bunun hikmeti. Hastalıkları beraberinde getirmesi ve nesli çürütmesidir, bunun hikmeti. Yılda yüzbinlerce insan gayri meşru ve nikahsız hayatın İslami literatürdeki ismi zina olan bu büyük haramın sebep olduğu HIV virüsüne maruz kalıyor.”

Hutbeye Ankara Barosu’ndan yapılan açıklama ile tepki gelmiş sonrasında gelen baskı karşısında çelişkili açıklamalarla geri adım atmak durumunda kalmışlardı. Erdoğan ise doğrudan Diyaneti sahiplenerek **“Diyanet İşleri Başkanımıza yapılan saldırı doğrudan devlete yapılan saldırdır”** diyerek bu meselenin esas taraflarından birinin *bütün bir değer ve kaynak dağıtan ve silahlı zor gücü tekelini elinde bulunduran bir baskı aracı olan devlet yapısı olduğunu* açıkça itiraf etmişti.

Yeni Komünizm web sitesinde diyanetin hutbesinin ne anlama geldiğini ve iktidarın yol haritasına dair dosyamızı 1 Mayıs 2020 tarihinde paylaşmıştık. [\[1\]](#)

Yine aynı dönemde yayınlanan bir diğer makalemizde LGBTQ bireylere ve kadınlara yönelik baskı ve zulmün niçin toplumun kritik bir fay hattı olduğunu ve bu meselenin bu sistem sınırları içinde niçin reformlarla düzeltilemeyeceğinin altını çizmiştik.

“Gerici faşistlerin homofobik olmalarının yanında aynı zamanda güçlü birer kadın düşmanı da olmaları, buna ilaveten kadının kurtuluşu ve LGBTQ bireylerin kurtuluşunun birbirleriyle iç içe geçmiş üretim ilişkileri ve erkek egemen sistemin alaşağı edilmeden böyle bir kurtuluşun bir hayalin ötesine geçemeyeceği hakikatini göstermektedir.” [\[2\]](#)

Yukarıdaki alıntıyı aktardığımız bu dosyada LGBTQ bireylerin niçin bu sistem içerisinde ve özellikle de şu an Üçüncü Dünya olarak anılan ülkelerde tam olarak özgürleşemeyecekleri ele alınmış ve Bob Avakian’ın **“iki miadı dolmuşlar”** olarak

formülleştirdiği, toplumların kapitalist-emperyalist sistemin işleyişı ile dinci gerici ideoloji arasına hapsedilerek, bu iki demode dinamik arasında kutuplaştırıldıkları ve bunun bütün baskı ve sömürü ilişkilerini ortadan kaldıracak gerçek bir devrimin önünde oluşturduğu zorluğun da altı çizilmişti.

-2-

Arada geçen süreçte durmayan kadın cinayetleri, burjuva demokratik haklar çerçevesine daha kuvvetli vurulan darbeler, belediyelere yapılan müdahaleler, koronavirüs pandemisinin yönetilmesinde yaşanan ağır problemler ve anti-bilimsel yaklaşımlar, toplumda gittikçe derinleşen yoksulluk ve her seferinde kendini gösteren üstün-büyük ulus şovenizmi yaşanmaya devam etti.

Melih Bulu'nun kayyım rektör olarak Boğaziçi Üniversitesi'ne Erdoğan tarafından yerleştirildiği [31] Ocak 2021 evresine işte böylesi bir arka planda gelindi. Dolayısıyla, öncelikle içinden geçilen bütün bir siyasi atmosferi ve toplumun hangi yönde götürüldüğünü açık bir şekilde ortaya koyabilmek gerekiyor. Eğer bu çerçeve doğru şekilde oturtulup, bu gelişmeler bilimsel şekilde yani en altta yatan itici dinamikleri ile tanımlanıp ortaya çıkartılamazsa; mesele ne yazık ki son günlerde ilerici çevrelerde öne çıkmaya başlayan bir fenomenle -benzeri durumlarda neredeyse her zaman yaşanan bir fenomenle- haklı ve son derece güzel bir direniş sergileyen öğrenci hareketinin kendiliğindenci ve sistem içi reform talepleri bağlamı ile sınırlı kalacaktır. Ve meselenin tam da bu şekilde ele alınması, yani toplumsal bir fenomenin bilimsel şekilde analiz edilmemesi durumu, son kertede gerekli olan çözümü de ister istemez eksik veya hatalı bırakacaktır. Ve daha da trajik olanı, talepler ve çözüm konusunda yaşanan bilimsel olmayan, systemsiz, kendiliğindenci yönelim sürecin karşı tarafını, yani Türkçü-İslamcı Erdoğan faşizmini toplumu kendi istedikleri temelde kutuplaştırabilmek için ihtiyaç duydukları koşulları da hazırlamış olacaktır. Bu durum oldukça tehlikelidir ve kabul edilemez. Oysa bu haklı ve güzel direniş

hareketi, eğer doğru bir yöntem ve yaklaşımla ve doğru bir önderlik altında ele alınırsa, toplumu geriye çeken bütün kirası ve bunların kurumlarını temelden ortadan kaldıracılabilecektir; ve bu hareketin doğru temelde geliştirilmesi ile yepyeni ürünler ortaya koyması ve bugünden kökten farklı -karşılıklı sevgi ve saygının ve yine bugünkünden niteliksel açıdan farklı, insanların çok daha kapsamlı tutarlı etik ilişkilerle içinde yaşamaktan gerçekten keyif alacakları- yepyeni toplumsal ilişkilerin açığa çıkması mümkündür. Bu önemli meseleye yeniden döneceğiz.

-3-

Yeniden içinden geçilen sürecin gelişim seyrine dönelim. Kayyım rektör Melih Bulu'nun atama kararına sürecin başından itibaren önce üniversite öğrencileri ve toplumun ilerici kesimleri ve hemen ardından üniversite öğretim üyeleri tepki gösterdiler. Atama kararının hemen ardından öğrencilerin oluşturduğu Boğaziçi Dayanışması, boykot ve eylem çağrısı yaptı. Bu çağrıyla birlikte günlük olarak farklı protesto gösterileri düzenlenmeye başlandı. Öğretim üyeleri de her gün rektörlük binası önünde cüppeleriyle toplanmaya başladılar. Son dönemde düzenlenen operasyonlarla bazı öğrencilerin tutuklanmasının ardından bu taleplere tutukluların serbest bırakılması eklendi. Melih Bulu'nun atamasına yönelik ilk geniş kapsamlı protesto 4 Ocak Pazartesi günü yapıldı. Kampüs etrafında geniş güvenlik önlemleri alan polis, öğrencilerin içeriye girmesine izin vermedi. Bu eylemlerde üniversite kapısına kelepçe takıldığına dair görüntüler sosyal medyada birçok kişi tarafından paylaşıldı. Bu gösterilerde 20'den fazla kişi gözaltına alındı.

-4-

Okulda 5 Ocak günü devir-teslim töreni düzenlendi. Rektörlük binası önünde toplanan öğretim üyeleri binaya arkalarını dönerek, protesto eylemi düzenledi ve gözaltına alınanların serbest bırakılması çağrısı yaptı.

Aynı gün, üniversitenin Güney Kampüsü'nde başlayan eylemler Kadıköy'de devam etti ve Boğaziçi dışından gelenlerin de katıldığı daha geniş kapsamlı bir protesto düzenlendi. 0 tarihten bu yana da hem öğrencilerin hem de öğretim üyelerinin protestoları, kampüs içerisindeki farklı eylemlerle devam etti. Bununla birlikte geçen haftasonu bu süreçte önemli bir dönüm noktası yaşandı.

5 Ocak 2020 tarihinde yenikomunizm.com sitesinde Melih Bulu'nun esasen neyi temsil ettiğine, mevcut sistemin alternatifinin ne olduğuna ve bugünden kökten farklı bir bilim yapma anlayışının mümkünlüğüne dair önemli notlar içeren bir makale yayınlandı. Protestolarda talepleri daraltan yaklaşım ve düşünce biçimlerine -meselenin tek başına seçim ve şahıs meselesi olmadığına- dikkat çekildi.

"Melih Bulu gibilerin ağzından dökülen "bilimsel üretimin" ve "inovasyonun" ne anlama geldiğini bunun insanlık için getirdiği ve getireceği felaketlerin neler olduğunun çok daha yüksek sesle tartışılması gerekiyor. Belirttiğimiz gibi Melih Bulu, AKP faşizminin bilim/egitim alanındaki sayısız temsilcisinden biridir. Esas görevi insanların yaşamlarını ve ruhlarını un ufak eden, her şeyi acımasız bir rekabetin nesnesi haline getirmiş miadı dolmuş bir sistemin güçlendirilmesi/tamiri konusunda gerekli kadroları yetiştirmektir. Toplumdaki zihinsel emek ile kol (manuel) emek arasındaki ayrımın daha da derinleştirilmesi, halk kitlelerinin mesleklerine göre, yaşlarına göre, inanç durumlarına göre, konuştukları dile göre, cinsel yönelimlerine göre, cinselliği yaşama biçimlerine göre, medeni durumlarına göre hatta çocuk sahibi olup olmamalarına göre her an her saniye devamlı olarak kategorize edilerek -segmente edilerek- ayrıştırıldıkları ve temel olarak metalaştırıldıkları bir sistemin bilimden ve inovasyondan kastının ne olduğunu çok daha açık bir şekilde görmek durumundayız." [4]

Sosyal medyada faşist güçlerin uygulamalarına karşı **#AşağıyaBakmayacağız** etiketi ile büyük bir protesto dalgası başladı. Bu evrede yenikomunizm.com sitesinde yayınlanan bir makalede [5] aşağıdaki şu tespiti yer verildi:

*“Evet Boğaziçi Direnişi de, faşist iktidarın zapturapt altına alma girişimlerinin hepsine karşı direnişler de meşrudur, ve evet aşağıya bakmayacağız! Ancak ‘‘aşağıya bak’’ gerçekten ne anlama geliyor? Bu aslında çok da uzak olduğumuz bir ‘‘talimat’’ değil. **Bundan birkaç yıl öncesinde ortaya çıkan rezil görüntülerde Kürt işçileri arkadan kelepçeleyerek yere yatıran ve ‘‘Bana bakmayın aşağıya bakın!’’, ‘‘Size Türkün gücünü göstereceğiz!’’ diye kuduz salyalar akıtan faşist ile, öğrencilere ‘‘aşağıya bakın’’ diyen faşist, aslında aynı zihniyetin aynı düşünüş biçiminin ve aynı dünya görüşünün birer yansımalarıdır.”***

İlerleyen günlerde, Boğaziçi Üniversitesi direnişi bu süreçte önemli bir gelişme ile karşı karşıya kaldı. Kampüs içerisinde açılan ve 300’den fazla kişinin eser gönderdiği bir sergide yer alan bir sanat eserine (LGBTQ bayrakları eklenmiş Kabe referanslı bir kilim) gösterilen tepkiler, doğrudan LGBTQ topluluğunun hedef alınmasına ve yaşananlardan sorumlu gösterilmesine yol açan bir süreç başlattı. Yazımızın başında da bahsettiğimiz genel çerçeve düşünülecek olursa, toplumda şeytan gibi gösterilen ve doğrudan ötekileştirilen LGBTQ bireyler bir kez daha “terörist” damgası yediler. Ve Boğaziçi Üniversitesi direnişi bir terör eylemi olarak devlet tarafından kodlanarak “dinsiz” “ahlaksız” “terörist” etkinliği şeklinde hızla topluma lanse edildi. Toplumda -içlerinde daha ilerici, seküler kesimler de dahil olmak üzere- LGBTQ bireylerin “sapıklığı” ve “azıttması” üzerinden son derece negatif bir kamplaşma yaşandı. Bu meselede toplumdaki geniş kesimlerin oldukça zehirli ve kendilerini devamlı olarak iktidarın ve egemen baskıcı söylemin bağlamına geri çeken bir bakış açısına sahip olduğu bir kez daha açığa çıktı. [6]

Geçen haftasonu düzenlenen operasyonda beş kişi gözaltına

alındı. Bu kişilerden Boğaziçi Üniversitesi öğrencileri olduğu açıklanan ikisi tutuklandı, ikisine de ev hapsi verildi. Bu tutuklamaları protesto etmek için 1 Şubat Pazartesi günü düzenlenen eylemler sırasında polis üniversite kampüsü içerisinde sert bir müdahalede bulundu. Eylemlerde 159 kişi gözaltına alındı. Bu kişilerden yedisi polis sorgularının ardından serbest bırakıldı ancak daha sonra Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'ne bağlı polislerce tekrar gözaltına alındı.

-6-

Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanı Altun, öğrencilerin eylemini “rektörlük ablukası suçu” olarak tanımladı ve Bulu'nun LGBTİ Çalışmaları Aday Kulübü'nün adaylık statüsünü kaldırdığı için eylemler düzenlendiğini öne sürdü. Altun'un bu iddiasına rağmen öğrenciler ve Boğaziçi Dayanışma, protestolarının amacını Bulu'nun istifası, yeni rektörün seçimle belirlenmesi ve tutuklu öğrencilerin serbest bırakılması olarak sıraladı. Altun ayrıca, **“Biz reform dedikçe, daha fazla demokrasi dedikçe, yeni anayasa dedikçe, büyüme dedikçe, refahın tabana yayılması dedikçe onlar sokakları karıştırmaya çalışıyor, darbe çıkırtkanlığı yapıyorlar”** dedi.

Süleyman Soylu ise geçtiğimiz Salı sabahı attığı mesajda, olaylardan LGBTQ topluluğunu sorumlu tuttu ve daha önceki ifadesini yineledi. Bunun üzerine Twitter, Soylu'nun her iki mesajına da nefret davranışı hakkındaki kuralları ihlal ettiği gerekçesiyle uyarı ekleyerek, gizledi.

Faşist koroya son bir katkı da bu kez Trakya Üniversitesi'nden geldi. Trakya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dekanı ve üniversite genel sekreteri Prof. Dr. Cevdet Kılıç, sosyal medya hesabından yaptığı paylaşım, Boğaziçi Üniversitesi öğrencilerini hedef alarak, **“Biz eylem falan yapmayız. Biz gece vakti işi bitirir ertesi gün işe gideriz bilin istedim”** ifadelerini kullandı.

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı Mustafa Şentop ise

Boğaziçi Üniversitesi'ndeki olaylara ilişkin, **“Burada başka bir tablo var. Başka bir hazırlığın ipuçları görülüyor, seziliyor. Buna devlet müsaade etmez.”** ifadelerini kullandı. [7] Görüldüğü üzere sürecin aktif bir tarafı olarak yeniden “devlet” vurgusu öne çıkartıldı.

5 Şubat 2021 tarihinde yenikomunizm.com web sitesinde Boğaziçi Üniversitesi direnişine yönelik 7 maddelik bir oryantasyon açıklaması yayınlandı. Faşizm tehlikesinin ve bunun temsilcilerinin toplumu nasıl kutuplaştırdıkları ve bu durumun yarattığı negatif çerçevenin bir kez daha altı çizildi:

“Gerici rejim sadece, direnen genç insanları hedef almamakta, aynı zamanda onları destekleyen ve sempati duyan herkesi “düşman” unsur olarak ilan etmektedir. Toplumun “biz ve düşmanlarımız” temelinde kutuplaştırmakta ve gerici temelde yeniden ideolojize etmektedir.

LGBTQ bireylere yönelik tüyler ürperten saldırılar, ataerkilliğin ve ortaçağ ideolojisi olan dinin ağır ve kokuşmuş bir bileşimi olarak tezahür etmektedir. “Değerlerimiz” safsataları altında, “biz ve düşmanlarımız” gerici konsepti daha da harlanmakta, yüzyıllardır olduğu gibi “toplumsal cinsiyet normlarına” uymadıkları iddia edilen herkesi, aleni olarak terörize etmekte ve saldırılarının temel argümanları haline dönüştürmektedirler.”

-7-

Riskleri Görebilmek, Engelleri Aşabilmek ve Bilimsel Temelde Cüret Etmek

Şu an geline nokta sosyal medya kanallarında ve alternatif medya kuruluşlarında öğrencilerin ve akademisyenlerin taleplerini görmeye devam ediyoruz. Gerek AKP faşizminin temsilcilerinin ve egemen sınıfların diğer kesiminin temsilcisi olan çeşitli sistem partilerin, gerekse daha çok kendini sistem içi reformlarla sınırlı tutan gençlik kitlelerinden çeşitli kesimlerin meseleye yaklaşımlarındaki

oldukça problemlı bir ideolojinin varlığı kendini açıkça göstermektedir. [8] Buradaki mesele yalnızca taleplerin daraltılması veya öğrencilerin uslu durmaları söylenerek pasifize edilmeleri de değildir. Sürecin ciddi risklerinden bir tanesi, yazımızın başında da belirttiğimiz gibi, ancak bilimsel bir şekilde kökleri ve dinamikleri anlaşılması gereken ve bu doğrultuda gerekli olan çözüme yönelik bir vizyonun burjuvazinin dar ufku çerçevesi içinde görmezden gelinmesi ve bu pozitif sinerjinin yine bu ufkun içine hapsedilip heba edilmesi ihtimalidir. Baskıya uğrayan, tutuklanan, ev hapsine çarptırılan, okulundan uzaklaştırılan, cinsel yönelimlerinden ötürü açıkça terörist veya sapık ilan edilen insanların bu son derece haklı mücadelelerinde nasıl bir toplumsal fay hattı üzerinde olduklarını, buradaki çelişkilerin nasıl yapılandığını ve nasıl çözülebileceğini etraflı şekilde incelemeleri ve bu doğrultuda fenomenlere cesurca müdahalede bulunabilmeleri gerekiyor.

Gençler başta olmak üzere toplumdaki tüm ilerici kesimlerin hangi sürecin hem nesnesi, hem de onun aktif birer özneleri olduklarını daha sistemli ve kapsamlı bir şekilde görebilmeliler. Gençlik kitlelerinin en temelde bütün bu zalimce uygulamaların ve baskı biçimlerinin gerçekten kökünün kazınmış olduğu yepyeni ilişkiler ve değerler üzerinden kurulacak bir toplumu hayal edebilmeleri gerekiyor. Evet, böylesi bir toplum gerçekten de mümkündür. Üstelik sanılanın aksine bu bir ütopya da değildir. İnsanlık tarihinde çok da uzak olmayan bir geçmişte hayata geçirdikleri çok büyük atılımları ile sınıfların olmadığı bir dünyaya yönelmiş, bu doğrultuda gerekli uygulamalar yapmış, burjuvazinin evrensel değerler olarak kabul ettirmeye çalıştığı pek çok kavramı ve yaklaşımı kökten sorgulamış, yepyeni bir insanlık anlayışı filizlendirmiş bambaşka toplumsal pratikler de mevcuttur.

Adını net bir şekilde koymak gerekiyor. Bu uygulamaların daha da geliştirilmesi, derinleştirilmeleri, eksikliklerinden öğrenilmesi doğrudan bilimin, bir bilim olarak komünizmin

işidir. Bu bilim, günümüzün en radikal Marksisti Bob Avakian tarafından 50 yılı aşkın bütünlüklü ve sistemli bir çalışma doğrultusunda komünizmin yeni sentezi şeklinde geliştirilmiş ve başta en çok ezilen halk kitleleri olmak üzere bütün bir insanlığın hizmetine sunulmuştur.

5 Şubat 2021 tarihinde yenikomunizm.com sitesinde yayınlanan 7 oryantasyon noktasında da [9] belirtildiği üzere:

*“Bu sistemden ve onun caniyane sonuçlarından rahatsızlık duyan, sorgulayan herkesin insanlığın dünya çapında nihai kurtuluşu için, bilimsel bir yöntem ve yaklaşıma, **Yeni Komünizme** ihtiyacı var.*

Bob Avakian’ın mimarı olduğu ve önderlik ettiği bu Yeni Komünizm, komünizmin, insanlığın baskısız ve sömürsüz bir dünya için nasıl bir devrim yapılması gerektiği ve bunun gerçek stratejisini bizlere sunmaktadır. Bu Yeni Komünizmi ve onun taşıdığı muazzam potansiyeli görmezden gelmek, ona gereken önemi vermemek insanlığın gerçek kurtuluş için ihtiyacımız olan temel yönelimden bizleri uzaklaştırır. Bu köhnemiş dünyadan bıkip usanmış herkes, ivedi ve ciddi bir şekilde Bob Avakian’ın Yeni Komünizmine bakmalı ve onu incelemelidir.”

Bu makalede aktardığımız tahliller ve referans verdiğimiz çeşitli dosyalar, Devrimci Komünist Parti ABD Başkanı Bob Avakian’ın mimarı olduğu bu bilimsel çerçeveyi bütün baskı ve sömürü ilişkilerinin -her tür ayrımcılık biçiminin ve değersizleştirmenin ortadan kalkacağı, bunları devamlı üreten ilişkilerin- kökünün kazınacağı sınıfsız bir toplum doğrultusunda tüm insanlığın kurtuluşu sorumluluğunu üstlenmiş yeni komünizm taraftarlarına aittir.

Sizler de Boğaziçi Direnişinin gelişimine ilişkin ve toplumdaki acımasız baskı ve ayrımcılık biçimlerinin nasıl tamamen ortadan kaldırılabilceğine dair görüşlerinizi

bizlerle paylaşabilirsiniz.

Referanslar:

[1] [Diyanet Hutbesinin Gerçek Yüzü ve İktidarın Yol Haritası | Yeni Komünizm \(yenikomunizm.com\)](#)

[2] [Faşizm, Din, Homofobi... İnsanlığın Devrime İhtiyacı Var! | Yeni Komünizm \(yenikomunizm.com\)](#)

[3] Melih Bulu, 2016 yılında yayımlanan bir Kanun Hükmünde Kararname (KHK) ile getirilen sistem çerçevesinde Erdoğan tarafından atandı. Bu KHK'ya göre, devlet üniversitelerine rektör ataması Yükseköğretim Kurulu (YÖK) tarafından belirlenen üç aday arasından Cumhurbaşkanı tarafından yapılıyor.

[4] [Sistemi ve Temsilcilerini Süpürüp Atmak | Yeni Komünizm \(yenikomunizm.com\)](#)

[5] [Boğaziçi Direnişi, "Sapkın LGBT" ve Gericici İktidara Dair | Yeni Komünizm \(yenikomunizm.com\)](#)

[6] Yalnızca geleneksel düşünce ve onun bağlamındaki burjuva demokratik çevrelerde değil, ilerici-sosyalist çevrelerde de LGBTQ meselesine ilişkin kendini gösteren bu derin bilgisizlik durumu ile -ve bu ikinci çevrelerde bilimsel düşünme ve çözüme ket vurabilen zararlı bir fenomen olarak yapılanan kimlik siyaseti ile- sistemli bir şekilde mücadele edilmesi gerekiyor. Düşüncelerin, tutumların ve davranışların değiştirilmesi kolay süreçler değildir, ancak imkansız da değildir. Şeylerle sistemli bir şekilde yüzleşmek, onların üzerine yoğunlaşmak, doğru soruları sorabilmek, anlamak, etkileşime geçmek, derinlikli ve daha etraflı bir şekilde öğrenmek, öğrenmeye hevesli olmak, açık bir zihne sahip olabilmek gerekiyor. Sonuçların hoşumuza gidip gitmemesinden ve faydasından bağımsız bir şekilde her seferinde hakikati kovalamaya devam edebilmek gerekiyor. Bu doğrultuda yenikomunizm.com sitesinde yayınlanmış iki önemli dosyanın incelenmesini ve paylaşılmasını okurlarımıza öneririz:

*[Komünistler ile LGBTQ ve Yeni Bir Dünya Üzerine Röportaj | Yeni Komünizm \(yenikomunizm.com\)](#)

*[Eşcinsellik Konusunda Yeni Taslak Programındaki Konumumuz Üzerine | Yeni Komünizm](#)

[\(yenikomunizm.com\)](http://yenikomunizm.com)

Ayrıca Bob Avakian'ın mimarı olduğu komünizmin yeni sentezinin bileşenlerini ve bilimin topluma uygulanmasının önemine ilişkin ilgili kategorideki makaleleri dikkatli şekilde incelemenizi öneririz:

[*Komünizmin Yeni Sentezi | Yeni Komünizm \(yenikomunizm.com\)](#)

[7] Bkz: [Son dakika haberi: TBMM Başkanı Mustafa Şentop: Buna devlet müsaade etmez – Son Dakika Haber \(hurriyet.com.tr\)](#)

[8] Sosyal medyada yayınlanan “Ülkem Adına Çok Üzgünüm” videosu reformist talepler ve düşünceleri belirleyen sistemin ufku noktasında bu noktada düşündürücü ve dikkate alınması gereken bir örnektir: <https://www.youtube.com/watch?v=JsWxmo00Mmo>

[9] [Boğaziçi, Gençlik ve Direniş Üzerine Oryantasyon Notları | Yeni Komünizm \(yenikomunizm.com\)](#)

Boğaziçi Direnişi, “Sapkın LGBT” ve Gerici İktidara Dair

İktidarın Rektör Ataması Ne Anlama Geliyor?

Bu yazıya başlarken öncelikle Erdoğan'ın temsil ettiği gerici İslamcı-Türkçü faşist rejimin konsolide olmasıyla beraber sadece komünistlere, devrimcilere, bu sistem için tehdit olacak unsurlara değil ama bizatihi burjuva demokratik normlara dair amansızca saldırdığı bir dönemeçte olduğumuzu belirtmek gereklidir. Bilindiği üzere burjuva demokratik normların temel taşlarından olan “yargı, yasama, yürütme” üçlüsünün bağımsızlığının büyük ölçüde tarumar edilmesiyle beraber bürokratik kadrolara doldurulan gerici unsurlar ve HDP'nin Kürdistan'daki belediyelerine kayyım atanması, medyanın büyük ölçüde faşist rejim yandaşı holding

patronlarının eline geçmesi ve ciddi boyutlarda paramiliterleşme operasyonu bir arada gitmektedir. Bütün bunlar bir rastlantı olmadığı gibi, ‘‘tek adamın’’ azgınca fantezilerinden de gelmemektedir. Daha önce başka bir yazımızın (i) konusu olan Diyanet İşleri Başkan’ının ‘‘LGBT’ler hastalık yayıyor’’ söylemiyle, faşist Soylu’nun ‘‘LGBT sapkınlar’’ ifadesi aynı gerici rejimin ajandasının parçasıdır. Nitekim iktidarı elinde bulunduran AKP ve faşist rejiminin destekçisi MHP/BBP bu söylemlerde yoğunlaşan homofobik, ırkçı ve kadın düşmanı bir dünya tasavvur etmekte, buna uygun bir ajandayı da gün geçtikçe ilerletmektedir.

Rektör ataması fenomeni Türkiye’de ilk kez 1980 faşist darbesinin Türkiye’ye bir ‘‘hediyesi’’ olan Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK) ile başlamıştır. Yıllar içerisinde bu kanun çeşitli iktidarlar tarafından değiştirilmiş ve 1992 yılından AKP rejiminin 2016 yılında yaptığı değişikliğe kadar rektörlük kurumu seçimle gelinen ve belli başlı akademik normların yerine getirilmesine dayalı bir kurum olarak varlığını sürdürmüştür. Türkiye ve Kürdistan’da insanların hayatlarının her alanına en gerici bir şekilde müdahil olmaya çalışan faşist iktidar yaptığı rektör atamaları, üniversite eylemlerinde baskı gücü olan polisi en azgın şekilde kullanması, üniversite öğrencilerini işkencelerle gözaltına almasıyla beraber gerici müdahalelerini ‘‘bağımsız’’ olması gereken, sanatın ve bilimin yeşermesi gereken üniversitelere yönlendirmiştir. Nitekim bundan on yıl öncesinde ilahiyat mezunu rektör bulunmazken bugün Türkiye’de her 36 ilahiyat profesöründen birisinin rektör olması da bu tabloya bakılırsa pek de şaşırtıcı değildir.(ii) Tarih boyunca iktidarlarını konsolide etmiş faşist rejimler ‘‘eğitimi’’ bir hayli önemsemişlerdir; lakin Nazi faşizminin eğitim müfredatında klasik besteci Bach’ın zekasının ‘‘Alman ırkının kanından kaynaklanıyor’’ ibaresiyle, Türkiye’de ‘‘bizim dinimiz en makbul ve tabii bir dindir ve ancak bundan dolayı ki son din olmuştur.’’(iii) ibaresi pek çok farklılığıyla beraber özünde gerici bir dünya görüşünün dışarıya vurulmasıdır. Tıpkı

eğitim m¼fredatından evrimi kaldıran gerici d¼nya g¼r¼ş¼yle ¼niversitelere rekt¼r ataması yaparak bilimi ve sanatı da kendi gerici prangalarıyla ezmek isteyen AKP faşizmi gibi.

“Aşaağıya bak, toplu gezmek yok!”

Boğaziçi ¼niversitesindeki direniş i baskı aygıt ıyl a kırmaya çalışan ve 159 ¼đrenciyi g¼zaltına alan, kimisini işkenceden geçiren; tutuklamalar ve ev hapisleri ile g¼zdağı vermeye çalışan, biber gaz ı ve copla yıldırmaya alışan T¼rkç¼/İslamcı gerici rejimin polisi : ‘‘Aşaağıya bak, toplu gezmek yok!’’ demiş , bunun ¼zerineyse Twitter’da ilerici çevreler **#AşaağıyaBakmayacağız** hashtagiyle bir kampanya başlatmışlardır. Evet Boğaziçi Direniş i de, faşist iktidarın zapturapt altına alma girişimlerinin hepsine karř ı direnişler de meşrudur, ve evet aşaağıya bakmayacağız! Ancak ‘‘aşaağıya bak’’ gerçekten ne anlama geliyor? Bu aslında çok da uzak olduğumuz bir ‘‘talimat’’ değil. **Bundan birkaç yıl ¼ncesinde ortaya çıkan rezil g¼r¼nt¼lerde K¼rt işçileri arkadan kelepeleyerek yere yat ıran ve ‘‘Bana bakmayın aşaağıya bakın!’’, ‘‘Size T¼rk¼n g¼c¼n¼ g¼stereceđiz!’’ diye kuduz salyalar ak ıt an faşist ile, ¼đrencilere ‘‘aşaağıya bakın’’ diyen faşist, aslında aynı zihniyetin aynı d¼ř¼n¼ř biçiminin ve aynı d¼nya g¼r¼ş¼n¼n birer yansımalarıdır lar. T ıpk ı Hrant Dink’i arkasından vurarak y¼z¼n¼ gizleyen zihniyetle ‘‘aşaağıya bakt ıran’’, ‘‘y¼zleri gizleyen’’ bu zihniyetin aynı d¼nya g¼r¼ş¼n¼n yans ımaları olması gibi. Bu ‘‘talimat’’ ister istemez ak ıllara filozof Levinas’ ı getirir; Levinas, *rapport de face à face* (y¼z-y¼ze) adlı felsefi konseptinde, ‘‘¼tekinin’’ benden başkal ığını belirleyenin, ‘‘¼tekinin’’ y¼z¼ olduğunu s¼yler, adalet kavram ı ancak bu y¼z¼n g¼r¼lmesi ile m¼mk¼nd¼r nitekim eğer y¼z¼ g¼remezsem insan olarak sorumluluklar ımın farkına da varamam.**

“4 LGBT Sapk ını”

Boğaziçi Direniş ine karş ı kendi baskı aygıt ını kullanmaktan çekinmeyen faşist rejim bir diğer taraftan zaten alabildiğine

paramiliterleştirdiği sahada da aktif bir linç ortamını köpürtmek istiyor. Tepeden tırnağa örgütlemekten ve desteklemekten kaçınmadıkları İslamcı derneklerine sonuna kadar ifade alanı açıyor, tekbirler getiren gericiiler tehditler savuruyorlar.

Polisin yaptığı baskınlarda ‘‘LGBT bayrakları ele geçiriliyor’’, faşist Soylu ‘‘LGBT sapkınları’’ diyor ve toplumda varolan homofobi daha da köpürtölüyor.

Bazı meseleleri somutlaştıırarak başlayalım. Öncelikli olarak ifade edilmesi gereken hakikat bu rejimin homofobik, transfobik ve kadın düşmanı olduğudur ve gerici rejimin bu nefretinin; kutsal aile, maneviyat konseptlerine sarılmasının siyasi ajandasını oluşturduğu dünya görüşüne içkin olduğudur. Türkiye/Kürdistan’da yaşayan LGBTQ+ bireyler, bu azıllı faşist rejimin altında her geçen gün hayatta kalma mücadelesi veriyorlar, ifade alanları baskı altına alınıyor, varoluşları dahi faşist rejimin gerici varlığı için tehdit olarak görölüyor. İslamcı/Türkçü faşist rejim hem kendi resmi baskı aygıtlarını hem de gayriresmi baskı araçlarını her fırsatta hayatı LGBTQ bireylere cehenneme çevirmek için kullanıyor. Tacize uğruyorlar, saldırılarla yüzleşiyorlar ve öldürölüyorlar. Bilim karşıtı düşünüş biçimlerinin güçlü bir şekilde empoze edildiği toplumda insanların %77’si LGBT bir komşu dahi istemiyor. Bütün bunların ışığında faşist rejim LGBTQ bireyler üzerinden nefret kampanyasını hem kitle tabanını köpürtmek ve saldırtmak hem de kendi dünya görüşü ekseninde toplumu tekrar ve tekrar kutuplaştırmak için kullanıyor. Faşistlerin temel kutuplaştıırıcı güç oldukları toplumda burjuvazinin Kemalist kanadını temsil eden CHP de aynı homofobiyi paylaşmaktan ve bir sanat eserinden ‘‘insanlığın mukaddes değerlerine saldırılar’’ çıkartmaktan geri kalmıyor. Bu çok da şaşırtıcı değil nitekim aralarında dini ele alış biçimi olarak nitel farklılıklarla-AKP faşist rejimi için din ideolojik bir tutkaldır- beraber burjuvazinin her iki kanadı için de din merkezi bir işlev görmektedir.

Baskının Olduğu Yerde Direniş de Olacaktır!

Tarih boyunca en ağır baskı koşulları dahi kitlelerin direnişine engel olamamıştır. Nazi Almanya'sında kendilerine biçilen Yahudi düşmanı, ırkçı kültürü reddederek kendi altkültürünü oluşturan Edelweisspiraten ismini kullanan gençler, Hitler Gençliği ne yapıyorsa tam tersini yapıyordu. Tıpkı Gestapo tarafından yakalanarak asılan 16 yaşındaki Ehrenfeld Grubu üyeleri gibi. (iv) Bundan on yıllar sonra Türkiye'de de kitleler kayyım rektörün göreve getirilmesi ve LGBTQ bireylere yönelik alçakça saldırıların içerisinde yoğunlaşan bütün çelişkilere karşı direniyorlar. Türkçü/İslamcı faşist rejimin baskılarına karşı sokakta, sosyal medyada, kampüste direnişlerini bütün saldırı ve tehditlere rağmen sürdürüyorlar.

Bu direnişlerin hepsi sonuna kadar meşru ve pozitif unsurları içerisinde barındırmakla beraber bunlar kendiliğinden gerçekleşen hareketlerdir, dolısıyla bugün hem Türkiye özelinde hem de bütün dünyada mevcut olan toplumsal çelişkileri ve bunların bağrından çıkartan kapitalist-emperyalist sistemi köklerinden söküp atamazlar.

Ancak bu mümkündür, insanların cinsel yönelimleri yüzünden öldürülmedikleri, ötekileştirilmedikleri, sanat eserlerinin ''mukaddes değerlere saldırı'' olarak görülmediği, üniversite öğrencilerinin korkunç işkencelerden geçirilmedikleri, üniversitelerin toplumsal mayalanmanın; sanatın ve bilimin yeşerdiği kurumlar olduğu, eğitim kurumlarının kapılarının kelepçelenmediği bir dünya komünist bir devrim ile mümkündür, bu devrim arzulanabildir ve eğer bütün bu toplumsal çelişkilerin olmadığı bir dünyaya doğru ilerlemek istiyorsak zorunludur da!

Bugün bu devrimin stratejisi, yöntemi ve yaklaşımı; komünizmin kritik çelişkisini çözümleyen Bob Avakian'ın eserlerinde mevcuttur ve gerçekten bütün bu gereksiz acılardan kurtuluşu isteyen herkes Bob Avakian ve *yeni komünizm* ile etkileşime

geçmelidir.

Dipnotlar:

i <http://yenikomunizm.com/fasizm-din-homofobi/>

ii <https://www.bbc.com/turkce/haberler-turkiye-55585169>

iii Bu söz Mustafa Kemal'e ait olmakla beraber aktaran : Çayır, K. (2014). "Biz" kimiz?: Ders kitaplarında kimlik, yurttaşlık, haklar. İstanbul: Tarih Vakfı.i

iv Welch, David (1993). The Third Reich: Politics and Propaganda. Routledge. pp. 62–63.

Okuma Önerileri:

[*Komünistler ile LGBTQ ve Yeni Bir Dünya Üzerine Röportaj | Yeni Komünizm \(yenikomunizm.com\)](#)

[*Eşcinsellik Konusunda Yeni Taslak Programındaki Konumumuz Üzerine | Yeni Komünizm \(yenikomunizm.com\)](#)

[*Sistemi ve Temsilcilerini Süpürüp Atmak | Yeni Komünizm \(yenikomunizm.com\)](#)

[*Faşizm, Din, Homofobi... İnsanlığın Devrime İhtiyacı Var! | Yeni Komünizm \(yenikomunizm.com\)](#)

Faşizm, Din, Homofobi... İnsanlığın Devrime İhtiyacı

Var!

Editörün Notu: Aşağıdaki makale, yeni komünizm taraftarı İbrahim Sâlik tarafından web sitemize bu hafta iletilmiştir. Dünyanın ve bulunduğumuz coğrafyanın gerçek çelişkilerinin analizi ve çözüm önerilerine ilişkin sizlerin de görüş ve katkılarını önemsiyoruz. Çalışmalarınızı info@yenikomunizm.com adresimize iletebilirsiniz. Takipçilerimizin dikkatine sunarız.

“Basit bir ifadeyle bu dinlerin hepsi ataerkildir. Her biri tanrıyı güçlü bir erkek otorite olarak resmeder. O, kullanılan dile bağlı olarak Allah Baba, Lord ya da Senyör’ dür. Bunlar ataerkil ilişkilerin gerçek dünyada ahir aleme yansıtıldığı ve yeri geldiğinde bu dünyaya yeniden dayatıldığı dinlerdir. Ataerkillik ve ataerkilliğin güçlendirilmesi bu dinlerde inanç sisteminin ve bu sistemin dayattığı davranışların ayrılmaz ve olmazsa olmaz bir parçasıdır.”[1](#)

Din Neden LGBTQ Bireylere Saldırır?

Ne Diyanet İşleri adlı kurumun, ne de iktidarın homofobik – kadın düşmanı söylem ve uygulamaları yeni. Bir gün daha geçmiyor ki İslamcı faşizmin kontrolündeki devlet kurumlarından homofobik bir açıklama duymayalım. Bir gün daha geçmiyor ki yeni bir trans cinayeti haberi, cinsel kimliği, yönelimi yüzünden katledilenlerin, intihar edenlerin haberini almayalım. Okuduğu bir Cuma hutbesinde **“eşcinsellik hastalıklara neden olur”** diyerek bizzat kendi hastalıklı düşüncesini aktaran Ali Erbaş, tabi olduğu iktidar ile birlikte yeri geldiğinde İslam kisvesi, yeri geldiğinde Türklük, yeri geldiğinde ise maneviyat kisvesi altında her geçen gün bir başka insanlık suçu işliyor. Aslında bu gerici rejimin başındaki Erdoğan’ın **“Diyanete yapılan saldırı devletimize yapılmış saldırdır”** ve faşist rejimin destekçisi MHP lideri, Bahçeli’nin Diyanet İşleri Başkanının homofobik konuşmasının arkasında durarak düzdüğü methiyeler

birbirleriyle bir hayli bağlantılıdır.

Gerici düşünceler her geçen gün bütün kanallarıyla topluma pompalanıyor. Üçüncü Dünya ülkelerinden Amerika'ya, Avrupa'ya kadar geniş bir coğrafyada bu gericilik etkisini gösteriyor.

Faşizm kan kazanmaya devam ederken, gerici rejimler büyük mücadeleler ile kazanılan sivil hakları ardı ardına yasaklıyor. Gerici faşistlerin homofobik olmalarının yanında aynı zamanda güçlü birer kadın düşmanı da olmaları, buna ilaveten kadının kurtuluşu ve LGBTQ bireylerin kurtuluşunun birbirleriyle iç içe geçmiş üretim ilişkileri ve erkek egemen sistemin alaşağı edilmeden böyle bir kurtuluşun bir hayalin ötesine geçemeyeceği hakikatini göstermektedir. Ve bütün bunlara ilaveten kadın düşmanı, homofobik bu aşağılık, gerici düşüncelerin köktendincilikle beraber nasıl güç kazandıkları, bütün bu kapitalist-emperyalist sistemin bir dünya sistemi olduğu ve bu sisteme entegre olan her bir ülkenin kendi içsel çelişkileriyle beraber aslında bu sisteme sıkı sıkıya bağlı olduğu gerçeği de var.

Kesişimselcilik Değil, Toplumsal Fay Hatları!

Bütün bu durumlar karşısında toplumun çeşitli kesimleri, kimisi ilerici kimisi ise özünde gerici burjuva diktatörlüğünün savunucuları olmakla birlikte çeşitli tepkiler dile getirmişlerdir. Bu getirilen tepkiler geneli itibarıyla bir bütün olarak bu sistemin ve bizlerin devamlı olarak bu sistem içerisindeki toplumsal çelişkilerin yoğunlaşmış ifadesi olan 5 DURDUR! kavramının teşhiri açısından yetersizdir. Öncelikle burada kritik öneme sahip bu 5 DURDUR! Kavramını tekrar etmek istiyorum. Bunlar :

- Soykırımsal zulüm, toplu hapisler, polis zalimliği ve siyahilerin katledilmesi
- Ataerkil ayrımcılık, insandışılaştırma, cinsel yönelime ve cinsiyete dayalı her türlü baskı
- İmparatorluk savaşlarını, işgal ordularını, insanlığa karşı işlenen suçları

- Göçmenlerin şeytanlaştırılması, sınırların askerileştirilmesi
- Gezegенimizin capitalist-emperyalist sistem tarafından yok edilmesidir!

Bu 5 DURDUR! Bob Avakian'ın da belirttiği gibi proleter devrime katkı yapacak bir tür kesişimselci düşüncenin zuhur bulması değil, bunlar toplumun fay hatlarıdır. Çünkü bunlar az önce de bahsettiğimiz gibi toplumdaki çelişkilerin yoğunlaşmasını temsil ederler. Ve yine kritik bir şekilde bu yoğunlaşmış çelişkiler bu sistem altında çözölemezler. Şüphesiz bu sistem altında şöyle ya da böyle çeşitli ''haklar'' elde edilebilir, belirli reformlar gerçekleştirilebilir ancak özellikle 60'lar ile hız kazanan ve belirli imtiyazlar elde etmiş olan feminist ve LGBTQ hareketlerinin uzun soluklu mücadeleler sonucu elde ettiği bu kazanımlar, yine bu sistemin devamlı olarak tetiklediği çelişkilerin yoğunlaşması sonucu ortaya çıkan faşist/gerici rejimlerle tehlike altındadır. Örneğın bugün Amerika'nın başında senatörlük zamanlarında eşcinsellere elektrik tedavisi uygulanması gerektiğini savunan azılı bir hristiyan faşisti olan Mike Pence vardır! Trump/Pence rejimi gibi faşist rejimler, yıllarca süren mücadeleler ile kazanılmış hakların önünde büyük bir engeldir. Buna ilaveten şunu tekrar vurgulamakta fayda vardır, günümüz dünyasında birbirleriyle sıkı sıkıya iç içe geçmiş olan aile ve mülkiyet kavramları içerisinde yapılan ve yapılabilecek olan bütün reformlar yine bu kavramların içerisinde sıkışmaya mahkumdur.

Burada bütün bu mücadelenin kritik ve temel noktalarından birisine geliyoruz, ilk kez Karl Marx tarafından *Fransa'da Sınıf Savaşımıları 1848-1850* adlı eserinde dile getirilen **4 Bütünler** kavramına. Bizler devrimci komünistler olarak tüm sınıf ayrımlarına, bu ayrımların dayandığı tüm üretim ilişkilerine, bu üretim ilişkilerine tekaböl eden toplumsal ilişkilere ve bu toplumsal ilişkilere tekaböl eden tüm fikirlerin ortadan kaldırılması için mücadele veriririz. Çünkü

bu 5 DURDUR!’da yoğunlaşan bütün bu toplumsal çelişkiler ancak altyapı ve üstyapı alanlarında verilecek kararlı bir mücadele ile çözümlenebilir.

Eşcinsel bireylerin evlilik, evlatlık edinme, anayasal güvence vb. gibi haklarının alınmalarını desteklese de dahi (Ben bu meseleyi Lenin yoldaşın UKKTH’yi tanımlarken kullandığı boşanma hakkına benzetiyorum: Boşanma hakkının olması herkesin boşanacağı anlamına gelmez. Ama bu hakkın kaldırılması kadının köleliği anlamına gelir) LGBTQ bireylerin bu sistem içerisinde tam olarak özgürleşmelerinin, özellikle de şu an Üçüncü Dünya olarak anılan ülkelerde kurtuluşlarının mümkün olmadığını belirtmek zorundayız (Burada sözü edilen durum aslında Bob Avakian tarafından İki Miadı Dolmuşlar şeklinde yoğunlaşmış bir şekilde ifadesini bulur²). Bu üretim ilişkileri ve beraberindeki ideoloji, kültür ve bütün üstyapıda kararlı komünist mücadele verilmeksizin ve bunların devrimci transformasyonu sağlanmaksızın kitlelerin bu gerici, bilim karşıtı düşüncelerin altında ezilmemesi imkansızdır. Bu duruma iyi bir örnek teşkil etmesi açısından:

Erkek eşcinsel yaşamını çevreleyen egemen kültür, bu toplumun en samimi toplumsal ilişkilerinin metalaştırılması ve insanların cinsel açıdan nesneleştirilmesinde (bu durumda erkekler cinsel nesne yapılır) ayrıca gençlerin estetik bulunması ve “güzellik” takıntısında herhangi bir kırılma oluşturmaz – kişinin değeri başarılı bir cinsel metaya indirgenir ve bu durum merkeze alınır. Diğer bir örnek normal anonim cinsel ilişkilerde öncelik ve talebin durumudur. Bu da son derece süslenmiş bir “Amerikan erkeğidir” (“gey” veya “heteroseksüel”) Şüphesiz eşcinsel erkeklerin evrensel bir özelliği olmamakla birlikte, gey topluluklarında bu tarz arayışların ve tercihlerin aşırı uçlara gitme eğilimi mevcuttur. Kadınlara (ve/veya kadın vücuduna) açıkça hakaret edilmesi ve diğer mizojini ifadeleri de bazı meskenlerde pek de nadir değildir. Bu tarz uygulamalar ve düşünceler “erkek hakkından” kopabilmekten son derece uzaktır!³

Sonuç Olarak

Bizler devrimci komünistler olarak komünizme yönelen sosyalist toplumumuzda hiçbir bireye karşı cinsiyetinden ya da cinsel yöneliminden ötürü yapılacak en ufak hakarete dahi taviz göstermeyeceğimizi belirtirken (bu konulardaki detaylı duruşumuz için bkz: *Eşcinsellik Konusunda Yeni Taslak Programındaki Konumumuz Üzerine*), LGBTQ bireylere yönelen bütün bu aşağılık saldırıların, gerici ifadelerin karşısında da kararlı bir şekilde durduğumuzu belirtiyoruz. Ve ısrarlı bir şekilde yinelemeye devam ediyoruz:

BU SİSTEM REFORME EDİLEMEZ, ALAŞAĞI EDİLMESİ GEREKİR!

Referanslar:

¹ Bob Avakian, 2014. *Tüm Tanrılardan Kurtulun!*, N.Domaniç (Çev.), İstanbul: El Yayınları. s. 131

² “İki miadı dolmuşlar” ve bunun devrim hareketinin inşa edilmesiyle ve nihai komünizm hedefiyle olan ilişkisi hakkında daha kapsamlı bir tartışma için, Bob Avakian’ın 2006 sonbaharında yaptığı bir konuşmanın edisyondan geçirilmiş bir metni olan, broşür olarak basılan ve aynı zamanda revcom.us adresinde online olarak mevcut olan “*Bringing Forward Another Way*” metnine bakınız.

³ “*Eşcinsellik Konusunda Yeni Taslak Programındaki Konumumuz Üzerine*” bkz: <http://yenikomunizm.com/escinsellik-konusunda-yeni-taslak-programindaki-konumumuz-uzerine/>